

SMRT HEROJA

SREČE ČLOVEKU NE MORE DATI NITI DRŽAVA
NITI SISTEM NITI POLITIČNA PARTIJA. SREČO SI
ČLOVEK LAHKO USTVARI SAMO SAM.

Življenjska pot predvojnega revolucionarja Bevca, velikega znanstvenega delavca Speransa, legendarnega heroja revolucionarnega narodnoosvobodilnega boja Krištofa, idejnega utemeljitelja družbenopolitičnega sistema naše povojne socialistične graditve, borca za pravične odnose v mednarodnem življenju in posebej med komunističnimi partijami vsega sveta, ter najbližjega sodelavca predsednika SFRJ in ZKJ Josipa Broza Tita, velikega sina slovenskega naroda Edvarda Kardelja, se je iztekla. Smrt narodnega heroja in junaka socialističnega dela je ena največjih izgub za našo Partijo v vsej njeni šestdesetletni zgodovini in za vse delovne ljudi naših narodov in narodnosti.

Iz nenehno bogatejšega in plodnejšega revolucionarnega predvojnega delovanja Kardelja v slovenskem in jugoslovanskem okviru naj omenimo njegovo organiziranje ustanovnega kongresa KPS aprila 1937 na Čebinah. Sestavil je njegov temeljni dokument — Manifest, ki je zgled marksistične analize razmer na slovenskem in velike fašistične nevarnosti, ki grozi svetu, posebej še slovenskemu narodu. Izjemno pomemben nadaljnji korak v širokih prizadevanjih za marksistično osvetlitev slovenskega narodnega

vprašanja je njegova knjiga Razvoj slovenskega narodnega vprašanja. To delo, ob katerem se je na pragu druge svetovne vojne kalilo politično dozorevanje slovenskega naroda, je izšlo 26. januarja 1939, torej natančno pred štiridesetimi leti, natisnili pa so ga v Veitovi tiskarni na Viru. Za prve povezave slovenskega partijskega vodstva s to tiskarno glede tiskanja marksistične literature so poskrbeli člani dobske partijske organizacije. Rezultat njene uspešne aktivnosti je bila tudi izbira Judeževe domačije na Brdu nad Ihanom, kjer je bila junija 1940. leta III. konferenca Komunistične partije Slovenije. Na tej — takoimenovani vinjski konferenci — je tovariš Kardelj v osrednjem referatu razčlenil notranji in zunanjepolitični položaj do tega leta.

Revolucionarno delo tovariša Kardelja je najtesneje povezano z narodnoosvobodilnim bojem in revolucijo in z delovanjem najvišjih oblastvenih in partijskih organov med vojno in v povojni graditvi in to vse do XI. kongresa ZKJ.

Delo Edvarda Kardelja ni samo pomembna sestavina najbolj odločilnih obdobij naše domovine, temveč je ostalo globoko zakoreninjeno v naši stvarnosti ter nam bo kažipot tudi v bodočnost.

ŽENE BORKE IN DELAVKE

Predno obeležimo 8. marec je prav, da se spomnimo nekaterih zgodovinskih dejstev, ki so pogojevala življenje ženske, kakor ga danes živi.

Ženske so v svetu prvič pridobile svoj socialistični dan meseca februarja leta 1910 v ZDA. Takrat so socialistke manifestirale za ženske enakopravnost. Ta manifestacija je spodbudila eno najuglednejših in najnaprednejših žensk tega časa Klaro Zetkin, da je drugi mednarodni socialistični konferenci predlagala praznovanje mednarodnega ženskega dne. Odtlej slavimo ženske 8. marec kot praznik žensk. Že naslednje leto so ga praznovale v petih državah, pozneje pa se je praznovanje v znamenju skupnega boja za enakopravnost, za volilno pravico in za novo družbeno ureditev širilo vse bolj nezadržno in zmagovito. Ko je bil leta 1934 v Parizu mednarodni ženski kongres proti vojni in fašizmu, se ga je udeležila tudi zastopnica iz Jugoslavije. Tudi pri nas so se namreč socialisti prizadevali za osvoboditev žensk. Pa tudi ženske same so se začele dokaj zgodaj potegovati za izboljšanje svojega gospodarskega in političnega položaja. Ustanovljale so društva, aprila 1919 je bila ustanovljena Socialistična delavska stranka Jugoslavije, ki se je naslednje leto preimenovala v Komunistično stranko Jugoslavije. Ustanovile so legalni ženski časopis Naša žena in že po letu 1939 vse delo in prizadevanje ženskih društev — razen klerikalnih — strnile v narodno-obrambne akcije. Tako se je zlasti zadnja leta pred vojno razraščalo naše žensko gibanje v okviru Ljudske fronte in pod vodstvom KP v veliko demokratično gibanje proti vojni in fašizmu in se zato ob začetku vojne

leta 1941 zlahka takoj zlilo z narodnoosvobodilnim gibanjem v novo obliko boja proti zatiranju in izkoriščanju, za osvoboditev jugoslovanskih narodov — torej tudi za popolno osvoboditev žensk. Da bi v to veliko osvobodilno gibanje pritegnili prav vse ženske, je bila decembra 1942. leta v Bosanskem Petrovcu ustanovljena Antifašistična fronta žena Jugoslavije. Na Slovenskem je v njenem okviru delovala Slovenska protifašistična ženska zveza. Tako so se ženske v Jugoslaviji končno, enakovredno in enakopravno sodelujoč v NOB in ljudski revoluciji, osvobodile z lastnimi silami in si v novi državi pridobile vse pravice, pravice enakopravnih državljanek.

Položaj žensk ter njihova enakopravnost sta danes v svetu še vedno na različnih razvojnih stopnjah, kar je odvisno od gospodarske in kulturne razvitosti, pa tudi od politične usmerjenosti posameznih držav, saj dokončna rešitev ženskega vprašanja še zmeraj spada z dokončno rešitvijo družbenega vprašanja „za vse človeštvo“.

Glede na to, da ob letošnjem praznovanju Dneva žensk obeležujemo še 35-létnico ustanovnega kongresa AFŽ in mednarodno leto otroka, je Svet za spremljanje družbenoekonomskega in političnega položaja žensk pri Občinski konferenci SZDL Domžale sprejel program za letošnja praznovanja še posebej zato, ker je v naši občini več kot 55 % zaposlenih žensk. V to praznovanje pa brez dvoma spada tudi skrb za otroke, katerim moramo zagotoviti najboljše možne pogoje za vstop v življenje.

Almira Zemljčič

Ob mednarodnem prazniku
„Dnevu žena“

iskreno čestitamo

Skupščina občine
in družbenopolitične organizacije
Domžale

PREDLOG PROGRAMA O GRADNJI ŠOLSKEGA PROSTORA

IZHODIŠČA ZA OPREDELITEV PROGRAMA

V javni razpravi o osnutku programa gradnje in obnove šolskega prostora v občini Domžale so vložni ljudje in občani pokazali velik interes, da se izoblikuje takšen predlog programa, ki bo zagotavljal enake pogoje osnovnošolskega izobraževanja za vse otroke v občini.

Odbor za izvedbo referenduma in komisija pri Občinski izobraževalni skupnosti sta zbrala vse pripombe, jih vsestransko ocenila, upoštevala utemeljene predloge k osnutku programa, pripravila predlog programa, kakor tudi pojasnila k pripombam, ki jih v predlogu programa ni bilo mogoče upoštevati.

Pri pripravi predloga programa so bila upoštevana tudi stališča Predsedstva Občinske konference SZDL, ki so v javni razpravi dobila vso podporo, in iz katerih izhajajo naslednji temeljni cilji:

1. Vsem učencem v občini zagotoviti obvezno šolanje v prostorih po

veljavnih normativih in pedagoških zahtevah sodobne osnovne šole. Zaradi tega v predlogu programa dobiva prednost zagotavljanja osnovnih pogojev v šolah, kjer so sedaj razmere bile najslabše.

2. Nadaljnja izgradnja šolskega prostora je usmerjena k zagotavljanju pogojev za celodnevno šolo kot najtrdnjše oblike socialistične vzgoje in odpravljanja socialnih razlik med otroci.

3. V okviru celovite skrbi za ustvarjene pogoje za vzgojo in izobraževanje, namenjamo posebno skrb tistim otrokom, ki se šolajo po prilagojenem programu, da bi jim zagotovili kar najbolj možni vstop v življenje na njihove zmogljivosti.

4. V programu moramo zagotoviti tudi neobhodno potrebne prostore za usmerjeno izobraževanje.

5. Zagotoviti moramo tudi kvalitetno in funkcionalno gradnjo, največjo racionalnost in ekonomičnost, pri tem pa popolnoma izkoristiti vse obstoječe zmogljivosti.

Objekt	Vrsta investicije	Bruto zazidalna površina v kv.m	Utemeljitev potrebe	Ocena investicije v dinarjih
OŠ VENCELJ PERKO – 960 učencev v eni izmeni, – učilnice, telovadnica, prostori za prehrano, zaklonsišča, večnamenski prostori	novogradnja	8000	– dvoizmenski pouk v neustreznih prostorih – porast števila učencev – razbremenitev osnovne šole Šlandrove brigade	70.000.000 Od tega: 25.000.000 – II. samopris.
PODRUŽNIČNA ŠOLA DRAGOMELJ	obnova	–	– izboljšanje pogojev	2.000.000
PODRUŽNIČNA ŠOLA IHAN – učilnica, večnamenski prostor, telovadnica	dozidava in obnova	250	– povečanje števila učencev – izboljšanje pogojev	4.000.000
PODRUŽNIČNA ŠOLA KRTINA	obnova	–	– izboljšanje pogojev	2.000.000
PODRUŽNIČNA ŠOLA VRHPOLJE	obnova	–	– izboljšanje pogojev	2.000.000
PODRUŽNIČNA ŠOLA BLAGOVICA – učilnice	dozidava	200	– izboljšanje pogojev – enoizmenski pouk	2.000.000
OŠ OLGE AVBELJ – 220 učencev v eni izmeni, – učilnice, telovadnica, večnamenski prostori, zaklonsišče, prostori za prehrano	novogradnja	2500	– povsem neustrezni prostori – dislocirani oddelki – porast števila učencev za delovno usposabljanje	30.000.000
OSNOVNA ŠOLA TRZIN – 480 učencev v eni izmeni, učilnice, telovadnica, prostori za prehrano, zaklonsišče, večnamenski prostori	novogradnja	4000	– porast števila učencev – neustrezni prostori – razbremenitev OŠ Matije Blejca – Mengeš	40.000.000
CENTER USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA – 480 mest v eni izmeni, učilnice, telovadnica, prostori za prehrano, zaklonsišče, delavnice	novogradnja I. faza	4000	– preobrazba srednjega šolstva – porast števila učencev	40.000.000 Od tega: 30.000.000 samoprispevek
OSNOVNA ŠOLA RADOMLJE – prostori za prehrano, večnamenski prostori	dozidava	800	– izboljšanje pogojev	15.000.000
OŠ JOSIP BROZ TITO – učilnice, izboljšanje pogojev za prehrano, mala telovadnica, zaklonsišče	dozidava	1700	– porast števila učencev – neustrezni prostori za celodnevno šolo – pouk v zasilno urejenih garderobah	25.000.000
OŠ JANKO KERSNIK BRDO – učilnice, večnamenski prostori	dozidava	650	– porast števila učencev – učilnice pod normativi	12.000.000
OŠ ŠLANDROVE BRIGADE – mala telovadnica, zaklonsišče, neustrezni prostori za prehrano, večnamenski prostori	dozidava	1000	– neustrezni prostori za celodnevno šolo – pouk v večnamenskih prostorih	15.000.000

SKUPAJ: 224.000.000

DRUGE PRIPOMBE NA OSNUTEK PROGRAMA

Poleg pripomb, ki se nanašajo na stare in druge šole, šolsko prehrano, gradnjo šole s prilagojenim programom in center usmerjenega izobraževanja, so bila odprta številna vprašanja, ki jih kot pripombe odbor ni mogel rešiti v predlogu programa. Vse pripombe, ki zadevajo redno šolsko dejavnost ali pa so z njo povezane, bo potrebno reševati v ustreznih samoupravnih interesnih skupnostih, drugimi dejavniki v občini in

sporazumno z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami oz. šolami. Največ vprašanj je bilo glede prevoza otrok na posameznih območjih, dalje glede adaptacije Glasbene šole, šolskih okolišev in urejanja funkcionalnega prostora pri šolah.

Na vsa navedena vprašanja in še ostala bodo pripravljene konkretni odgovori in posredovani občanom preko delegatov in tudi v našem glasilu.

UPOŠTEVANJE PRIPOMB IZ JAVNE RAZPRAVE

V predlogu programa so upoštevane tiste pripombe, ki so bile dane v javni razpravi in ki ne predstavljajo velikega odstopanja od osnutka programa, vendar pa so upravičene, ker omogočajo rešitev vprašanja šolskega prostora kot celote.

1. Podružnična šola Krtina je prišla v predlog programa zaradi tega, ker predstavlja manjšo adaptacijo, s katero se izenačujejo pogoji šolanja otrok tako, kot v vseh drugih podružničnih šolah v občini.

2. Povečanje površine pri Osnovni šoli Janko Kersnik Brdo je upoštevano zaradi tega, ker je na tej šoli največ učilnic, ki so manjše od veljavnih normativov. Z dograditvijo prostorov na Brdu in v Blagovici bodo izenačeni pogoji za šolanje otrok, kot so v drugih krajih v občini.

3. Povečanje površine pri Osnovni šoli Radomlje je bilo upoštevano zaradi tega, ker v osnutku programa niso bili v celoti upoštevani normativi za šolsko prehrano in večnamenske prostore.

PREDVIDENI FINANČNI VIRI

Za realizacijo programa gradnje in obnove šolskega prostora v obdobju III. samoprispevka od 1. maja 1979 do 30. aprila 1984 so predvideni naslednji finančni viri:

1. Samoprispevek – 2 %	160.000.000 din
2. Sredstva združena s samoupravnim sporazumom za spremljajoče objekte	20.000.000 din
3. Občinska izobraževalna skupnost	15.000.000 din

4. Del sredstev iz 0,5 % občinskega davka	15.000.000 din
5. Sproščena oročena sredstva pri LB Banki Domžale	14.000.000 din
6. Splošna poraba	10.000.000 din
SKUPAJ	234.000.000 din

ORIENTACIJSKI PROGRAM ZA GRADNJO ŠOLSKEGA PROSTORA V OBDOBJU 1984–1989

Glede na predvidevanja gospodarskega in družbenega razvoja občine bo potrebno nadaljevati z gradnjo šolskega prostora tudi po letu 1984. Orientacijski program predvideva naslednje gradnje:

- Osnovna šola Matije Blejca – Matevža Mengeš: prizidek.
- Center usmerjenega izobraževanja (II. faza): prizidek.
- Osnovna šola Domžale (KS Simon Jenko) – 720 učencev v eni izmeni: nova zgradba.
- Osnovna šola Radomlje–Preserje – 480 učencev v eni izmeni: nova zgradba.
- Osnovna šola Martin Koželj Dob: prizidek.
- Osnovna šola Jurij Vega Moravče: prizidek.
- Podružnična šola Češnjice: adaptacija.

Za gradnje, ki so predvidene po letu 1984, je potrebno zagotoviti primerne lokacije v prostorskem planu občine Domžale in jih vnesti v srednjeročni načrt družbenoekonomskega razvoja občine Domžale za obdobje 1981–1985.

IZ JAVNIH RAZPRAV

O OSNUTKU PROGRAMA ZA GRADNJO ŠOLSKEGA PROSTORA

V javnih razpravah o osnutku programa za gradnjo šolskega prostora in o referendumu za uvedbo III. samoprispevka, so bila odprta številna vprašanja. Glede na to, da se je skoraj na vseh zborih pojavljalo vprašanje, čemu bodo služili starejši šolski objekti oziroma trenutno opuščene šole, je komisija za zbiranje pripomb pri Občinski izobraževalni skupnosti zbrala vse pripombe, ki se nanašajo na te objekte. Te pripombe objavljamo, ker smatramo, da bodo tudi v bodoče starejši šolski objekti sestavni del šolskega prostora v naši občini.

Osnovna šola Vencelj Perko

Na območju Domžal v šolskem letu 1978/79 primanjkuje 1100 mest za osnovnošolske otroke, kar pomeni 36 učilnic. Nova šola Vencelj Perko bo zgrajena za 960 otrok z 32 učilnicami. To pomeni, da bo morala stara šola služiti še vedno za potrebe 140 učencev, ki že sedaj presegajo zmogljivosti nove šole. Računati pa moramo še na porast števila šolskih otrok. To pomeni, da bo ta šola še vedno namenjena osnovnošolski dejavnosti.

Ožbolt

V podružnični šoli Ožbolt trenutno stanujeta dva prosvetna delavca. Krajevna skupnost Trojana predlaga, naj se v učilnici te šole organizira mala šola, ki jo bodo obiskovali otroci iz posameznih krajev tega šolskega okolišja.

Zlato polje

V tej zgradbi stanuje prosvetni delavec z družino. Prazne prostore uporabljajo Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije za svoje dejavnosti. Poleg tega Osnovna šola Janko Kersnik Brdo, predlaga, naj se šola usposobi za do-

polnilne vzgojnoizobraževalne dejavnosti, kot so: šola v naravi, letovanje, zimovanje, taborjenje, cicibanova šola in druge šolske oblike dejavnosti.

Krašnja

Podružnična šola v Krašnji je po potresu leta 1976 neuporabna in nevarna, o čemer je izdal mnenje Republiški inšpektorat za varstvo pri delu, odločbo o neuporabnosti pa oddelek za urbanizem, komunalne in gradbene zadeve pri skupščini občine Domžale. Krajevna skupnost predlaga, da se stavba poruši, zemljišče pa se nameni za družbene potrebe.

Trzin

Glede na predvideni porast števila učencev v Trzinu in Mengšu, je stara osnovna šola v Trzinu predvidena za pouk vse dotlej, dokler ne bo zgrajena nova šola v Trzinu in dozidani novi šolski prostori pri osnovni šoli Matija Blejca Matevža v Mengšu.

Rova

Podružnično šolo oziroma učilnico trenutno koristijo Krajevna skupnost in družbenopolitične organizacije, stanovanje pa še vedno zaseda učiteljica z družino. Ko se bo število učencev v prvem in drugem razredu na območju krajevne skupnosti Rova povečalo, in v primeru, če bo nastala v šoli Radomlje stiska zaradi prostorov, bo šola zopet odprta za pouk. Dosedanja gradnja zasebnih hiš v krajevni skupnosti Rova kaže na to, da bo potrebno že v bližnji prihodnosti ponovno odpreti šolo in uvesti pouk.

Trojica

Stavba osnovne šole je v glavnem prazna. V njej stanuje le ena

starejša oseba. Objekt je bil najprej po predlogu Krajevne skupnosti Krtina predviden kot turistična postojanka, kar pa ni bilo uresničeno. Želja občanov teh krajev je, da bi se stavba namenila za kulturne in športne dejavnosti, za kar pa bi bilo potrebno veliko sredstev za preureditev. Glede na njeno lego, bi bila šola primerna za šolo v naravi in za druge izvenšolske aktivnosti.

Homec

Ko bo zgrajena nova šola s prilagojenim programom (posebna osnovna šola), se bodo sprostili prostori v tej stavbi. Krajevna skupnost Homec predlaga naj bodo po izselitvi šole v prvem nadstropju prostori za družbenopolitične organizacije in krajevno skupnost,

v pritličju pa vzgojnovarstvena ustanova.

Ribče

Občinska izobraževalna skupnost bo skušala doseči s skupščino občine Litija sporazum glede organizacije pouka v tej šoli, in to za tiste otroke iz Krajevne skupnosti Velika vas – Dešen, ki že sedaj obiskujejo to šolo.

Iz tega vidimo, da bo Občinska izobraževalna skupnost skupaj z vsemi dejavniki v krajevnih skupnostih in ostalimi zainteresiranimi poskrbela za to, da bi se trenutno nezasedeni šolski prostori, ali pa tisti, ki se bodo izpraznili z izgradnjo novih šol, obdržali za namene na področju vzgoje in izobraževanja oziroma otroškega varstva.

PREDVIDENI PROGRAM GRADNJE OTROŠKIH VRTCEV

Ob razpravah o gradnji šolskih prostorov je bilo večkrat postavljeno tudi vprašanje gradnje otroških vrtcev v posameznih krajih občine. Glede na to, da ne povezujemo samoprispevka za gradnjo šolskega prostora z graditvijo vzgojnovarstvenih ustanov, smo zaprosili Skupnost otroškega varstva za program izgradnje teh objektov v sedanjem srednjeročnem obdobju.

Skupnost otroškega varstva je razpravljala o tej problematiki in seznanila Odbor za izvedbo samoprispevka z naslednjim programom izgradnje otroških vrtcev:

1. V Domžalah poteka izgradnja vrtca za 250 otrok ob Kidričevi cesti in bo zaključena še v letošnjem letu.

2. V Moravčah je predvidena gradnja vrtca za 40 otrok, ki bi naj bila končana v šolskem letu 1979/80.

3. V Trzinu je predvidena gradnja otroškega vrtca za 120 otrok in zaključek gradnje ravno tako v šolskem letu 1979/80.

4. V Mengšu je predvidena gradnja otroškega vrtca za 200 otrok, zaključena pa naj bi bila v šolskem letu 1980/81.

Sredstva za gradnjo vzgojnovarstvenih ustanov se zagotavljajo

delno v prispevni stopnji, delno pa na podlagi samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za gradnjo spremljajočih objektov, ki je bil sprejet v letošnjem letu.

Skupnost otroškega varstva Domžale bo za naslednje srednjeročno obdobje 1980-85 pripravila program nadaljnje izgradnje vzgojnovarstvenih ustanov, glede na potrebe posameznih krajev in števila otrok v tem petletnem obdobju.

ŠOLA S PRILAGOJENIM PROGRAMOM

Občinska izobraževalna skupnost je kot investitor predlagala občini Kamnik, naj bi gradili šolo s prilagojenim programom za obe občini skupaj. Občinska izobraževalna skupnost Kamnik je z dopisom sporočila, da bo nove prostore za duševno in telesno prizadete otroke v prihodnje na svojem območju zagotovila Skupščina občine Kamnik.

Delegati občinske skupščine in Občinske izobraževalne skupnosti Domžale so ponovno predlagali skupno reševanje tega problema za obe občini. Sredstva, ki so predvidena v III. samoprispevku, pred-

stavljajo višino sredstev, ki so potrebna za zgraditev potrebnih prostorov za otroke iz naše občine.

V kolikor bi naknadno prišlo do tega, da bi občina Kamnik pristopila k skupnemu reševanju tega problema, bo sama zagotovila tolikšna sredstva, ki jih bo zahtevala gradnja večje šole.

ŠOLSKA PREHRANA

V javni razpravi je bilo veliko vprašanj posvečenih reševanju šolske prehrane oziroma zidave prostorov za te namene. Glede na vrsto vprašanj, ki so bila strnjena v celoto, dajemo naslednje pojasnilo, ki naj odpravi dileme na tem področju:

V programu III. samoprispevka so prostori za šolsko prehrano postavljeni v skladu z normativi za graditev šol in smernicami za organizacijo šolske prehrane v celodnevni šoli.

Pred realizacijo programa izgradnje šol, predvsem prizidkov, bo investitor podrobno proučil možnosti za organizirano prehrano skupaj z delovno organizacijo Napredek, kot nosilec družbene prehrane v občini.

Občinska izobraževalna skupnost je že imenovala posebno komisijo, ki bo podrobneje oprede-

lila specifičnosti šolske prehrane in posredovala Napredku pogoje, pod katerimi je možno sodelovanje pri organizaciji te pomembne prvine šolskih programov. Prizadevanja v tej smeri morajo zagotoviti kakovostno prehrano za šolske otroke in racionalnost pri graditvi novih objektov.

CENTER USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA

Preobrazba srednjega šolstva je v zadnjem obdobju dobila že bolj konkretne oblike, saj se z javno razpravo o osnutku zakona o usmerjenem izobraževanju že kažejo obrisi nove organiziranosti na tem področju.

Ker je bilo v javni razpravi veliko vprašanj, kako se bodo oblikovala sredstva za gradnjo potrebnih novih prostorov v naši občini, dajemo naslednje pojasnilo:

Za nove prostore usmerjenega izobraževanja je predvideno 30 milijonov dinarjev iz samoprispevka, 50 milijonov dinarjev pa naj bi zbrali z združevanjem sredstev organizacij združenega dela, posebnih izobraževalnih skupnosti in to na osnovi interesa združenega dela in programskih usmeritev ter Republiške izobraževalne skupnosti.

7. člen

Samoprispevek bodo plačevali:

1. Občani, ki prejemajo osebne dohodke oz. nadomestilo osebnih dohodkov iz delovnega razmerja vključno nagrade, dopolnilno delo in delo na domu in uživalci pokojnin v višini 2 % od neto osebnega dohodka oz. nadomestila osebnega dohodka ali pokojnine;
2. Zavezanci od dohodka iz kmetijske dejavnosti v višini 2 % od katastrskega dohodka;
3. Občani, ki samostojno opravljajo obrtne in druge gospodarske dejavnosti ter intelektualne storitve 2 % od osnove, ki jo dobimo tako, da od bruto osebnega dohodka in presežka odštejemo prispevke in davke.

8. člen

Plačevanja samoprispevka so oproščeni:

- a) občani, ki imajo osebni dohodek oz. nadomestila osebnega dohodka iz delovnega razmerja pod 3.500 din mesečno;
- b) upokojenci, ki poleg pokojnine prejemajo varstveni dodatek;
- c) individualni kmetijski proizvajalci, ki niso zavezani plačila davka.

Samoprispevek se tudi ne plačuje od socialnih podpor, priznavalnin, invalidnin, štipendij, nagrad učencem v gospodarstvu, prejemkov iz naslova odlikovanj in priznanj ter otroškega dodatka.

Komisija pri Občinski izobraževalni skupnosti Domžale oprosti plačevanja samoprispevka tiste občane, katerih mesečni osebni dohodek oz. nadomestilo osebnega dohodka ne presega 1.750 din na družinskega člana. Komisija izda sklep o oprostitvi plačevanja samoprispevka na osnovi dokazil in zahteve občana.

Komisija pri Občinski izobraževalni skupnosti lahko za določen čas oprosti plačevanja samoprispevka tudi tiste občane, ki so bili prizadeti v elementarni ali drugi nesreči. Komisija izda sklep o oprostitvi plačevanja samoprispevka na zahtevo občana.

9. člen

Samoprispevek od osebnega dohodka oz. nadomestila osebnega dohodka iz delovnega razmerja in pokojnin ter od dohodka ustvarjenega z intelektualnimi storitvami se plačuje pri vsakem izplačilu osebnega dohodka oz. nadomestila osebnega dohodka, pokojnine in drugih prejemkov.

Samoprispevek od dohodka od obrtne in druge gospodarske dejavnosti in katastrskega dohodka se plačuje četrtletno na način, ki velja za plačilo davka.

10. člen

Na referendumu glasujejo občani neposredno in tajno z glasovnico.

Pravico glasovanja imajo delovni ljudje oz. občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku za območje občine Domžale, kakor tudi občani, ki še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku, so pa zaposleni v OZD ali delovnih skupnostih.

Na glasovnici je naslednje besedilo:

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE GLASOVNICA ZA REFERENDUM dne 8. aprila 1979

o uvedbi samoprispevka v denarju za sofinanciranje gradnje in obnove šolskega prostora v občini Domžale za dobo petih let, to je od 1. maja 1979 do 30. aprila 1984.

GLASUJEM

PROTI

ZA

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedico ZA, če se strinja z uvedbo samoprispevka, če pa se ne strinja, pa obkroži besedico PROTI.

11. člen

Denarna sredstva, ki se bodo zbrala s samoprispevkom, so strogo namenjena in se bodo uporabljala izključno za gradnjo in obnovo šolskega prostora opredeljenega v priloženem programu.

Denarna sredstva se bodo stekala na poseben račun Občinske izobraževalne skupnosti.

Eventuelni viški, ki bi se zbrali po realizaciji sprejetega programa iz tega samoprispevka, se namenijo za gradnjo šolskega prostora, ki je orientacijsko predviden v programu za naslednje petletno obdobje.

12. člen

Skupščina Občinske izobraževalne skupnosti je odgovorni organ za zbiranje sredstev iz tega samoprispevka ter tudi za izvajanje del.

13. člen

Zaradi uresničevanja nadzora nad zbiranjem sredstev mora skupščina Občinske izobraževalne skupnosti ob izteku vsakega polletja poročati vsem trem zborom občinske skupščine o zbiranju in uporabi sredstev, zbranih s tem samoprispevkom ter ustrezne podatke objaviti v Občinskem poročevalcu.

14. člen

Za postopek o glasovanju pri izvedbi referenduma se smiselno uporabljajo določila zakona o volitvah in delegiranju v skupščine.

O S N U T E K

SKLEPA O PLAČEVANJU SAMOPRISPEVKA

Na podlagi 8. člena zakona o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS št. 23/77), 2. in 6. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS št. 3/73) in 263. člena statuta občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale št. 4/79) je skupščina občine Domžale na seji zbornega združenega dela dne seji zbornega krajevnih skupnosti dne in seji družbenopolitičnega zbornega dne sprejela

S K L E P

o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za sofinanciranje gradnje in obnove šolskega prostora v občini Domžale

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo plačevanja samoprispevka za sofinanciranje gradnje in obnove šolskega prostora v občini Domžale.

2. člen

Referendum se razpiše za celotno območje občine Domžale. Odločitev na referendumu bo sprejeta, če bo zanjo glasovala večina občanov, ki imajo pravico glasovanja.

3. člen

Na referendumu se bo odločalo o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje gradnje in obnove šolskega prostora po programu, ki je priložen temu sklepu.

Skupna predračunska vrednost s projekti, odkupi zemljišč in z opremo ter drugim znaša 234 milijonov dinarjev. S samoprispevkom občanov bo zbranih 160 milijonov dinarjev.

4. člen

Referendum bo 8. aprila 1979 od 7. do 19. ure na voliščih, ki jih določi občinska volilna komisija.

5. člen

Samoprispevek se uvede za dobo petih let, in sicer od 1. maja 1979 do 30. aprila 1984.

6. člen

Samoprispevek bodo plačevali zavezanci, ki imajo stalno prebivališče na območju občine Domžale. Samoprispevek se uvede v denarju.

Občinska volilna komisija vodi referendum, ugotovi rezultate glasovanja in izdela zaključno poročilo o izidu referenduma.
Glasovanje na referendumu vodijo volilni odbori, ki jih določi občinska volilna komisija.

15. člen

Sredstva za izvedbo referenduma so zagotovljena v občinskem proračunu za leto 1979.

16. člen

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

Številka: 014-2/79

Datum:

PRESEDNIK

skupščine občine Domžale:

Jernej LENIČ

KRVODAJALSKA AKCIJA 1979

Občanom občine Domžale sporočamo časovni plan krvodajalske akcije za leto 1979. Iz programa je razviden čas, planirano število krvodajalcev in zbirno mesto za organizacije združenega dela, zavode in ustanove ter organizacije Rdečega križa in druge.

Občinski odbor Rdečega križa in družbenopolitične organizacije vabijo občane občine Domžale, da se polnoštevilno odzovejo našemu vabilu, ker je kri nenadomestljivo zdravilo, ki jo lahko daruje samo človek. Krvodajalstvo predstavlja sestavni del našega zdravstvenega varstva, zato je prav, da pride vsak občan vsaj dvakrat do trikrat v svojem življenju na odvzem krvi. To je tudi pogoj, če hočemo, da bo kri vedno na razpolago in da zaradi njenega pomanjkanja ne bo ogroženo morda tudi človeško življenje.

Prijave zbirajo vse organizacije združenega dela, zavodi, ustanove in organizacije Rdečega križa. Odvzem krvi bo na Zavodu za transfuzijo krvi v Ljubljani, Šlajmarjeva 9.

Naziv OZD, zavoda, ustanove	Plan. število	Ura	
Zbirno mesto			
PONEDELJEK, 2. 4. 1979			
Lek Mengeš	30	6,00	Svoje prevoz. sred.
Gasil. društvo Peče	5	6,30	pred trgovino Peče
Induplati obrat Peče	10	6,30	pred trgovino Peče
KO RK Peče	10	6,30	pred trgovino Peče
KO RK Moravče	30	7,00	Avtobus. p. Moravče
AMD Moravče	5	7,00	Avtobus. p. Moravče
Gasil. društvo Moravče	5	7,00	Avtobus. p. Moravče
TERMIT Peskokopi Moravče	15	7,00	Avtobus p. Moravče
RAŠICA TOZD Moravče	15	7,00	Avtobus p. Moravče
MIZARSKA DELAVNICA Moravče	5	7,00	Avtobus. p. Moravče
Osnovna šola Moravče	5	7,00	Avtobus p. Moravče
Gasil. društvo Krašče	3	7,10	Avtobus p. Krašče
KO RK Vrhpolje	10	6,30	pred cerkvijo Vrhpolje
Gasil. društvo Vrhpolje	3	6,30	pred cerkvijo Vrhpolje
RO RK Krtina	5	7,15	pred šolo v Krtini
KO RK Rafočce	30	10,00	pred Martinčkom Raf.
KO RK Prevoje	20	10,00	pred gostil. Škarja.
TOREK, dne 3. 4. 1979			
MELODIJA Mengeš	30	6,00	pred tovarno
TRAK Mengeš	30	6,00	pred tovarno
FILC Mengeš	15	6,00	pred tovarno
TAMIZ Mengeš	10	8,00	pred obratom
AMD Mengeš	10	8,00	pred Trakom Mengeš
OPEKARNA Mengeš	10	8,00	pred opekarno
INDUPLATI Slamnik Mengeš	20	8,00	pred Trakom Mengeš
KO RK Trzin	10	8,00	avtobus. p. Trzin
Gasil. društvo Trzin	5	8,00	avtobus. p. Trzin
KPC Jablje	10	8,00	avtobus p. Trzin
KO RK Mengeš	20	8,00	pred Trakom Mengeš
KOVINOTEHNA Mengeš	5	8,00	pred Trakom Mengeš
DOM POČITKA Mengeš	5	8,00	pred Trakom Mengeš
ETA Mengeš	5	8,00	pred Trakom Mengeš
EMONA obrat Mengeš	5	10,00	pred Trakom Mengeš
SEMESADIKA Mengeš	10	10,00	pred Trakom Mengeš
KOMUNAL. GOSPOD. Mengeš	5	10,00	pred Trakom Mengeš
HIDROMETAL Mengeš	15	10,00	pred Trakom Mengeš
ZAVAROVALNICA TRIGLAV Mengeš	5	10,00	pred Trakom Mengeš
OSNOVNA ŠOLA Mengeš	5	10,00	pred Trakom Mengeš
ZALOGA PIVA UNION Mengeš	3	10,00	pred Trakom Mengeš
Poslov. PREHRANA Mengeš	3	10,00	pred Trakom Mengeš
VARNOST Mengeš	10	10,00	pred Trakom Mengeš
POKLICNA ŠOLA DOMŽALE	30	10,00	pred šolo Domžale

SREDA, dne 4. 4. 1979			
PAPIRNICA Količevo	40	6,00	pred tovarno
HELIOS TOZD Količevo	35	6,00	pred TOZD
KO RK Jarše	20	6,30	Želez. postaja Rodica
Gasil. društvo Jarše	5	6,30	Želez. postaja Rodica
BIOTEH. Fakulteta Rodica	8	6,30	Želez. postaja Rodica
TOKO TOZD Študa	60	8,00	pred TOZD v Študi

CSŠ Usnjarska in galanterij. šola Domžale	30	8,00	pred šolo
TOKO TOZD Usnjarsna	5	8,00	pred obratom
Osnovna šola Vencija Perka Domžale	5	9,30	pred šolo
TERMIT uprava Domžale	5	9,30	pred upravo v Stobu
AVTOSERVIS Domžale	20	9,30	pred Avtoservisom
ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE	20	9,30	pred ZD Domžale

ČETRTEK, dne 5. 4. 1979			
PAPIRNICA KOLIČEVO	40	6,00	pred tovarno
TOKO uprava in TOZD DŽ.	45	6,00	pred upravo Domžale
HELIOS TOZD in uprava DŽ.	35	8,00	pred upravo Domžale
UNIVERSALE Domžale	55	8,00	pred tovarno
GOZDNO GOSPODARSTVO Domž	5	8,00	pred upravo Domžale
Posebna osnovna šola HOMEČ	3	10,00	pred gostil. REPANŠEK
KO RK HOMEČ	10	10,00	pred gostil. REPANŠEK
PERUTNINA Černelo	5	10,00	pred obratom Černelo
NAPREDEK Domžale	70	10,00	pred upravo Domžale

PETEK, 6. 4. 1979			
MLINOSTROJ Domžale	25	6,00	pred tovarno
TOSAMA Domžale	60	6,00	pred tovarno
TERMIT Domžale obrat IHAN	10	8,00	pred obratom Ihan
EMONA obrat prašičereja	20	8,00	pred obratom Ihan
KO RK IHAN	10	8,00	pred trgovino Ihan
Gasilsko društvo Ihan	5	8,00	pred trgovino Ihan
CSŠ Ekonomska sred. šola	25	8,00	pred Ekonom. šolo
KO RK DOMŽALE	30	8,00	pred občino Domžale
Os. šola Šlandrove brigade	10	8,00	pred občino Domžale
Glasbena šola Domžale	3	8,00	pred občino Domžale
Delavska univerza Domžale	5	8,00	pred občino Domžale
ALKO obrat Domžale	3	8,00	pred občino Domžale
Komunalno podjetje Domžale	10	8,00	pred občino Domžale
Dom počitka Domžale	5	8,00	pred občino Domžale
SDK Domžale	3	9,30	pred občino Domžale
LB Domžale	5	9,30	pred občino Domžale
Gostinsko podjetje Domžale	5	9,30	pred občino Domžale
Postaja milice Domžale	3	9,30	pred občino Domžale
Občinsko sodišče Domžale	3	9,30	pred občino Domžale
BETON obrat Domžale	10	9,30	pred občino Domžale
PTT Domžale	10	9,30	pred občino Domžale
Slaščičarno Bistrica DŽ.	3	9,30	pred občino Domžale
Biro 71 Domžale	10	9,30	pred občino Domžale
Osnovna šola J. B. TITO Dž.	5	9,30	pred občino Domžale
AMD Domžale	10	9,30	pred občino Domžale
Vzgojno varstveni zavod	10	9,30	pred občino Domžale
ONPŽ ZORA Domžale	3	9,30	pred občino Domžale
LEKARNA Domžale	2	9,30	pred občino Domžale
POZD REPOVŽ Domžale	2	9,30	pred občino Domžale
Stanovanj. skupnost Domžale	5	9,30	pred občino Domžale
IMP Dijaški dom	5	9,30	pred občino Domžale
REGIONAL. skup. zdravstvena	3	9,30	pred občino Domžale
STROKOVNA SLUŽBA SIS Dž.	5	9,30	pred občino Domžale
Stroko. služba SIS	5	9,30	pred občino Domžale
METALKA Domžale	3	9,30	pred občino Domžale

TOREK, 10. 4. 1979			
INDUPLATI Jarše	50	6,00	Pred tovarno
SO Domžale (skupščina Obč.)	25	6,00	pred občino
OLJARNA Domžale	10	6,00	pred Žito na Viru
Žito Vir	10	6,00	pred Žito na Viru
EMONA poslo. Vir	3	6,00	pred Žito na Viru
KO RK VIR	10	6,00	pred Žito na Viru
Gasilsko društvo Vir	5	6,00	pred Žito na Viru
TOSAMA Domžale	50	8,00	pred tovarno Tosama
SLOVENIJALES Radomlje	40	8,00	pred tovarno Radomlje
INDUPLATI, obrat Radomlje	12	8,00	pred opekarno
KO RK RADOMLJE - ROVA	20	8,00	pred gostil. ŠPOREN
POZD PLASTENKA Radom.	5	8,00	pred tovarno
Gasilsko društvo Radomlje	5	8,00	pred gostilno Šporen
Osnovna šola Radomlje	5	8,00	pred gostilno Šporen
KO RK DOB	10	9,30	pred avtobus. postaja
Gasilsko društvo Dob	5	9,30	pred avtobus. postaja
Osnovna šola Dob	5	9,30	pred avtobus. postaja
Elektro podjetje Podrečje	6	9,30	pred obratom
Gasilsko društvo Dragomelj	3	9,30	Avtobusna postaja Dragomelj
EMONA obrat Pšata	15	10,00	pred obratom Pšata
Ribogojnica Dragomelj	2	10,00	Avtobus. postaja Domž.
KO RK Dragomelj	10	10,00	Avtobus. postaja Domž.

SREDA, 11. 4. 1979			
INDUPLATI Jarše	50	6,00	pred tovarno
KO RK Trojane	10	7,00	gostišče Konjšek
Gasilsko društvo Trojane	5	7,00	gostišče Konjšek
GOSTIŠČE KONJŠEK Trojane	5	7,00	gostišče Konjšek
KO RK BLAGOVICA	5	7,00	Avtobusna postaja Blagovica
Gasilsko društvo Blago.	5	7,00	Avtobusna postaja Blagovica
KO RK KRAŠNJA	30	9,00	pred gostilno Pavle Krašnja
Gasilsko društvo Krašnja	5	9,00	pred gostilno Pavle Krašnja
KO RK Zlato polje	10	9,30	pred Zadr. dom Lukovica
KO RK LUKOVICA	10	9,30	Zadr. dom Lukovica
Gasilsko društvo Lukovica	15	9,30	pred tovarno
MOJCA Lukovica	15	9,30	pred tovarno
Osnovna šola Brdo	5	9,30	Pred zadr. domom Luko.

Krvodajalci naj ne prihajajo na akcijo tešči. Nikakor pa naj ne jedo mastne hrane. Priporočljivo je, da so na sami akciji na razpolago sladki napitki za krvodajalce.

OBČINSKI ODBOR
RDEČEGA KRIŽA
DOMŽALE

IZ SPOMINOV NA ČAS VOJNE

Prvoborka Ivanka Bevk — Mica pripoveduje o življenju v najtežjih dneh našega narodnoosvobodilnega boja, ki so jih preživljale žene, mladinke in članice Komunistične partije. Ob praznovanju 8. marca, praznika žena, se nam neohote vzbudi spomin na prehojeno pot boja in samopremagovanja naših žena, ki so bile sestavni del boja za osvoboditev in enakopravnost, za napredno socialistično ureditev.

Partizanka — aktivistka Mica je bila med tistimi, katerim je bilo naloženo odgovorno delo partije pri organiziranju Osvobodilne fronte in vseh slojev delavskega razreda v naši domovini.

Prav politično delo v četah in bataljonih je moralno močno vplivalo na nove borce, ki so prihajali v partizanske vrste. Z mnogimi od njih smo se poznali že od prej, saj so bili domačini. Bali so se, da bodo morali na Dolenjsko in ta novica je zanimala tudi nas. Obenem pa smo jih bodrili, da je na Dolenjskem veliko brigad, da je tam že osvobojeno ozemlje, da imajo dosti orožja in slično. Takrat je v našem bataljonu bilo še dosti borcev brez orožja. Med takimi razgovori smo posedli okrog grmovja. Med nami je bila Mica — Ivanka Bevk, ki je pripovedovala:

Ivanka Bevk — Mica

„Vrag naj vzame te preklete zelence. Jaz sem razen treh majhnih otrok, ki so prepuščeni sami sebi, že vse izgubila. Drugega nimam. V letu 1941 se je pri nas večkrat oglasil Tomo Brejc in mojemu možu dajal navodila o narodnoosvobodilnem gibanju Lojze — moj mož — je imel posebno nalogo organiziranje delavcev v Papirnici Količevo, z njim pa sem tudi jaz dobila konkretne zadolžitve, posebno, ker je bil mož večkrat onemogočen pri svojem delu.

Zadnje dni maja 1942 so esesovci obkolili našo hišo, in prvi esesovec, ki je prestopil prag, je zahteval Lojzeta, da se mora z njim pogovoriti. Mož jih je pustil v sobo, za njim pa so vstopili še ostali Nemci. Trenutki, ki sem jih takrat prežive-la so bili strašni. V sobo nisem smela, slišalo pa se tudi ni, kaj so se razgovarjali. Pozno ponoči sem zaslišala nekakšno ropotanje v hiši in zadnji koraki so utihnili. S strahom sem odprla vrata v sobo — toda moža ni bilo več v njej, nikogar ni bilo. Nikoli nisem zvedela, kaj so tisto noč storili z njim. Nemci v naši sobi. Kasneje sem zvedela, da so iste noči Švabi ubili sborca — aktivista Jožeta Skoka iz Rodice in preklet stokrat izdajalec Pezdir, kateri je bil vsega tega gorja kriv.

Junija 1942 sem odšla v partizane. Zaradi Pezdirjevega umazanega početja — izdajanja — mi drugega ni kazalo. Prav tako sestra Lenčka in brat Jože, vsi trije smo odšli v Kamniški bataljon. Jože ni imel možnosti, da bi se bolj izkazal v bojih, kajti že v prvem boju v Lučah ga je zadel sovražni strel — kmalu je podlegel. Lenčka pa se je v veliki hajki na Veliki planini do zadnjega naboja hrabro borila. Čedno število zelencev je podrla, potem pa je tudi njo zadel smrtonosna krogla. Pa to še ni bilo vse.

Koreno — mojo rojstno vas — so Nemci obkolili. Očetu je uspelo, da je pobegnil in odšel v partizane. Mamo, sestro in brata pa so z drugimi vaščani vred odpeljali v internacijo. Vas so požgali do tal. 16 vaščanov je živih zgorelo. Tudi tukaj so bili glavni krivci domači izdajalci. Črni dnevi so prišli nad slovenski narod. Boj pa je terjal novih žrtev.

Vse to je težko pripovedovati, preveč bolečine je vezano na te dogodke. Odšla sem na teren. Naš in Zasavski bataljon sta tačas tabarila na Kostanjski planini. Nemci pa so napadli z ogromno vojsko. Takrat je 16 naših najboljših borcev padlo — med njimi tudi brat France — Vido, kot komandant bataljona.“

Mica je utihnila, v njenih očeh so ležale temne sence, solza pa ni bilo. Ostal je srd. Partizani novinci so zamaknjeno poslušali in skoraj niso mogli doumeti tega gorja, vendar je to pripovedovanje ostalo vsem živo v spominu.

Delo naših žena je bil velik delež pri organiziranju in boju za našo svobodo. Naše žene pa so tudi po osvoboditvi zavihale rokave. Začele so obnavljati porušene domove. Vzgjale so svoje in druge mladince za novo socialistično ureditev, za nove odnose samoupravljanja v svobodni domovini.

Franc Avbelj — Lojko

27. MARCA ŠTAFETA V DOMŽALAH

V PRIČAKOVANJU TITOVE ŠTAFETE

Le še mesec dni nas loči od prihoda štafete mladosti v Domžale. V torek, 27. marca nam jo bodo dopoldne predali kamniški mladinci.

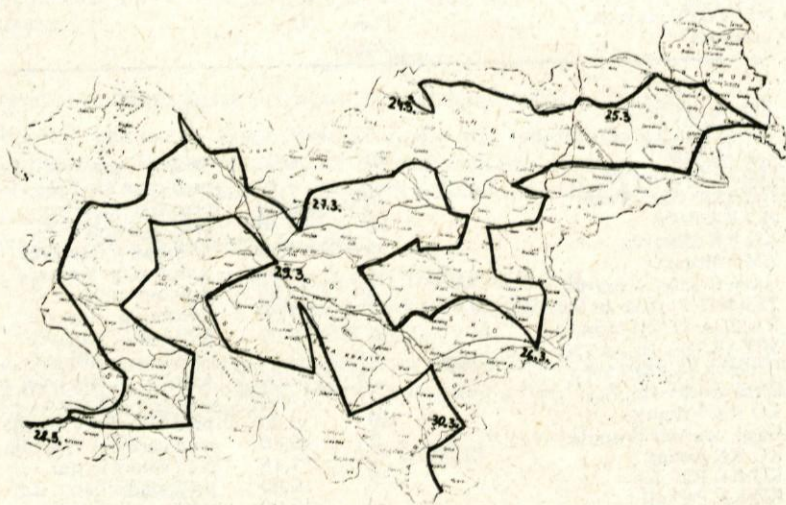
Letos bodo štafeto ponesli z Raven na Koroškem. V soboto, 24. marca ob 12. uri se bodo v tem železarskem mestu zganile roke mladincev in si pričele predajati štafeto palico, ki bo 25. maja sklenila v Beogradu svojo pot v rokah predsednika republike, tovariša Tita. Palico bodo prvi dan prek Maribora prinesli do Lenarta. Naslednji dan si jo bodo podajali pomurski in stajerski mladinci, prenočila pa bo v Brežicah. V ponedeljek bo prek Zasavja prišla v Celje, odtod pa prek Velenja in Mozirja v Kamnik, kjer bo prenočila. Naslednje jutro jo bodo v Volčjem potoku sprejeli mladinci občine Domžale. Ker mora štafeta v šestih dneh obiskati prav vse slovenske občine, bo pri nas le dobre pol ure, potem pa jo bomo predali gorenjskim, ti pa primorskim mladincem. Tega dne bo štafeta prenočila v Piranu. Iz Pirana jo bodo prek Kopra, Ilirske Bistrice, Postojne, Idrije, Cerkna in Škofje Loke prinesli v Ljubljano, kjer bo prenočila. Zjutraj bo krenila na Vrhniko,

v Cerknico in Ribnico ter prek Grosuplja, Kočevja in Novega mesta zvečer prispela v Metliko. V petek, 30. marca jo bodo pozdravili še v Črnomlju in na Vinici, potem pa jo bodo predali hrvaškim mladincem.

Zakaj štarta štafeta letos na Ravnah? Spomnimo se čudovite pokrajine, ki jo je v svojih delih opisoval Prežihov Voranc in ljudi — čvrstih, trdno odločenih da preživijo. V Kafrovem mlinu blizu Raven se je od 24. — 26. junija 1923 zbralo devetnajst predstavnikov Zveze komunistične mladine na 2. kongresu SKOJ.

Kongres je delal v strogi tajnosti. Razpravljali so o ekonomskem boju delavske mladine, nujnosti sistematičnega dela med kmečko mladino, sprejeli statut SKOJ in resolucijo o prosvetnem delu SKOJ. Kongres je sprejel tudi pomembno odločitev, da se ne meša v frakcijsko borbo KPJ, ampak da se bori proti frakcijam.

Na 3. kongresu SKOJ, ki je bil 23. junija 1926 na istem mestu, kot drugi, se je zbralo 39 delegatov iz vse Jugoslavije razen Bosne. Največ časa so posvetili vprašanju, kako pridobiti mestno in vaško mladino za boj.

SKOJ je bil kritiziran, ker ni postal resen dejavnik življenja mladih, bolj bi se moral angažirati v delu legalnih organizacij delavske in vaške mladine.

Poleg teh dveh dogodkov, ki sta v temeljih današnje Zveze socialistične mladine prav gotovo prelomna, je bila Koroška tudi prizorišče zadnjih bojov druge svetovne vojne v Jugoslaviji pa tudi v Evropi.

Občinska konferenca ZSMS je

že ustanovila pripravljalni odbor za sprejem štafete, ki bo pripravil kulturni program na osrednji proslavi, izdelal točen časovnik in pot ter način prenosa štafete.

Želimo, da bi bilo vzdušje ob obisku štafete kar najbolj pristno in bi odražalo želje in sporočila mladih in vseh ostalih delovnih ljudi domžalske občine našemu najdražjemu državljanu tovarišu Titu.

OK ZSMS Domžale

Počitek med potjo z Vogla

POT DO ČISTEJŠEGA OKOLJA

Podpisniki samoupravnega sporazuma o začetku gradnje plinske postaje v Trzinu. Drugi z desne tovariš Peter Lavrič, ki je dal intervju za naše glasilo

V petek, 16. februarja 1979 je bil v prostorih Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale podpisan sporazum o gradnji Plinarne v Trzinu.

Na sestanku so sodelovali predstavniki: SOb Domžale – predsednik IS Edvard Peternel, Samoupravne komunalne interesne skupnosti – Jakob Zanoškar, Samoupravne stanovanjske skupnosti – Janko Kralj, INA plin Zagreb, TOZD trgovina s plinom Kozina – Radivoj Škrlič, SGP Gorica – Ivan Fakin, KS Trzin – Florjan Jemec in drugi.

Podpisan je bil dokument, ki daje zeleno luč gradnji plinarne in omrežja v novem, kasneje pa tudi v starem predelu Trzina. S tem pa je tudi konec negodovanja novonaseljenih prebivalcev Trzina, ki se do danes niso mogli opredeliti za kurjavo na plin.

Med udeleženci je bil tudi tov. Peter Lavrič predstavnik INA plin zadalžen za gradnjo plinarne. Zaprošili smo ga za nekaj odgovorov na naša vprašanja.

Kaj pomeni za INA plin podpis tega samoupravnega sporazuma?

Veliko, najprej konec večletnih ugibanj ali bo v Trzinu plin ali ne in pa konec razprav o smotrnosti plinifikacije in financiranja tega projekta. Pri reševanju problematike smo naleteli na vrsto upravičenih in neupravičenih težav, ki so narekivale odlaganje gradnje postaje, pa naj si bo to odločanje o lokaciji otroškega vrtca, problem nadaljnje gradnje stanovanjskih objektov in njihova urbanistična ureditev, do reševanja problema višine plačila prispevka občanov, ki se bodo priključili na plinsko omrežje.

Vloga INA plina je bila do danes v glavnem sodelovanje pri izdelavi projektov in nenehno spodbujanje, da je akcija potekala v nekaterih časovnih okvirih, poleg tega pa je podjetje že dobavljalo plin delu naselja v Trzinu. Dogovorjeno je bilo, da bo investicijo prevzela, ko bodo podani pogoji

za pridobitev gradbenega dovoljenja. Današnji podpis sporazuma je te pogoje razrešil in ni nobene ovire za nadaljnje delo v okviru INA plin.

Žal moram pripomniti, da je nenehno odlaganje gradnje na kasneje terjala svoj težko popravljivi davek. Veliko stanovalcev v novem naselju si je medtem že uredilo centralno ogrevanje s kurilnim oljem. S tem pa je bila močno načeta rentabilnost investicije, zato smo morali tehnične rešitve plinarne prilagoditi dejanskim zahtevam in številu odjemalcev. S povečanjem letnih pa se bo povečevala tudi plinarina, zlasti skladiščni prostor za plin.

Za INA plin ima ta sporazum poseben pomen, saj smo dobili „zaupnico“, če tako rečem, za naše sedanje in bodoče delo na tem področju, to pa je nuditi občanu plin po nakrajši in najcenejši poti.

Kako načrtujete gradnjo plinarne in omrežja v Trzinu?

Po združitvi sredstev podpisnikov in prejemu gradbenega dovoljenja bodo pričeli z gradnjo plinarne in omrežja po programu, ki smo ga morali žal večkrat spremeniti. Če bo vreme naklonjeno, bomo pričeli z obratovanjem 31.8.1979, ker moramo zadostiti pogodbenim obveznostim do odjemalcev. Na omrežje bodo priključeni stanovalci Marlesovega in Goriškega naselja ter stanovalci individualnih vrstnih hiš, desno od Mlakarjeve ulice.

Kaj pa ostali stanovalci, ki niso v programu priklopa letos?

Samoupravni sporazum zavezuje podpisnike, da usmerjajo del svojih upravnih in strokovnih služb tako, da na širšem območju naselja Trzin uvajajo plin kot obvezen energetski vir.

Ker se je večina kupcev stanovanjskih hiš odločala za nakup v Trzinu zaradi čistega zraka, je razumljivo, da ta čisti zrak pričakujejo, zato bo potrebno v najkrajšem času najti neko rešitev za

tiste, ki se na plinsko omrežje ne morejo priključiti oziroma za tiste, „stare“ stanovalce novega Trzina, ki imajo še klasična kurišča. Upamo, da bomo s pomočjo Krajevne skupnosti Trzin tudi ta problem rešili.

Kakšni so stroški gradnje plinarne in kakšna bo cena plina?

Plinarino bomo gradili fazno v več etapah, to pa zaradi zagotovitve finančnih sredstev. Stroški gradnje sežejo preko milijarde, ta sredstva pa združujejo INA plin Kozina, SKIS Domžale, SGP Gorica za že dograjene hiše, stanovalci sami in bodoči izvajalec gradnje 120 stanovanjskih enot, če bo do gradnje sploh prišlo.

Odlaganje gradnje je iz leta v leto narekivalo občutne podražitve, kar je pri stanovalcih izzvalo upravičeno negodovanje.

Cena plina je določena z zakonom, ki točno predpisuje ceno za kg plina v jeklenkah, kontejnerjih, in cisternah. Bodoča plinarina bo

oskrbovala omrežje s plinom iz cistern. Cena plina pa bo potrdila za to pristojna tržna inšpekcija na osnovi vseh pokazateljev, ki sestavljajo ceno.

Višino stroškov ogrevanja pa oblikujejo potrošniki sami, saj nekateri želijo živeti v „vročem“, drugi pa v „normalnem“ vzdušju. Račun porabe plina pa pokaže bistveno razliko v višini stroškov. Visokega računa pa vedno ne pogojuje samo cena goriva, temveč tudi kvaliteta gradnje objekta. Z dobro izolacijo zunanjih sten se da prihraniti marsikateri dinar.

Hočete reči, da je ogrevanje s plinom luksuz?

Ne, temveč nujnost, če bomo hoteli živeti v svežem in čistem zraku tam, kjer smo si izbrali prostor za življenje oziroma oddih. Z vse večjim zastrupljanjem ozračja se bo zgodilo, da bo postal čisti zrak res luksuz. Škoda bo, če zraka v Trzinu ne bomo znali ohraniti čistega.

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA V KMETIJSKI KOOPERACIJI DOMŽALE

POMOČ KMETOM

Hranilno kreditna služba pri Emoni je delovala že od 1971 leta dalje, najprej v sestavi finančne direkcije, pozneje pa v sestavi Interne banke kot posebne organizacijske enote s samostojnim obračunom. Služba je zbirala hranilne vloge od delavcev Emona, od kmetov in drugih občanov. Kmetom kooperantom pa je dodeljevala investicijske kredite za razvoj zasebnega kmetijstva oziroma povečanje kmetijske proizvodnje – hrane. Tako je iz sredstev hranilne kreditne službe bilo dodeljeno kmetom preko 3.000.000 din posojil za razvoj govedoreje, nakup kmetijskih strojev ter za povečanje proizvodnje piščancev. Poslovanje hranilno-kreditne službe je potekalo po določbah republiškega zakona, ki usmerja delovanje teh služb.

V SR Sloveniji je že leta 1969 izšel zakon o ustanavljanju in poslovanju hranilno-kreditnih služb pri kmetijskih zadrugah, ki je še vedno v veljavi.

V januarju 1977. leta je izšel zakon o temeljnih kreditnega in bančnega sistema, ki ureja temelje kreditnega in bančnega sistema in s katerim se določajo pravice, obveznosti in odgovornosti ter medsebojna razmerja organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih družbenih pravnih oseb glede uresničevanja skupnih interesov pri zagotavljanju denarnih sredstev za opravljanje, zboljšanje in razširjanje njihove dejavnosti, kakor tudi pravice in obveznosti občanov iz denarno kreditnih razmerij in bančnem sistemu. V zveznem zakonu so tudi določbe za hranilnokreditne organizacije, ki jasno določajo, da tudi kmetijske zadruge oziroma kmetijske kooperacije imajo v svojem sistemu tudi HRANILNO-KREDITNE SLUŽBE, ki se ukvar-

jajo s hranilno-kreditnim poslovanjem.

Na podlagi določb zveznega in republiškega zakona ter na podlagi sprejetega sporazuma o kreditiranju naložb v kmetijsko in živilsko industrijo ter kreditiranje kmetijske proizvodnje v SR Sloveniji v letih 1976 do 1980, se je delavski svet delovne organizacije Emona kooperacija Domžale odločil in sklenil, da ustanovi HRANILNO KREDITNO SLUŽBO kot posebno organizacijsko enoto s samostojnim obračunom. S tem sklepom se je preneslo iz Interne banke Emona h Kmetijski kooperaciji Domžale tisti del denarnih sredstev, ki se nanašajo na poslovanje zasebne kmetijske dejavnosti.

Od 1.1.1979 dalje nadaljuje delo HRANILNO-KREDITNA SLUŽBA pri Kmetijski kooperaciji Domžale po vprašanju razvoja zasebne kmetijske proizvodnje. Kmetje varčevalci, ki hranijo denarna sredstva pri HRANILNO-KREDITNI SLUŽBI Kmetijske kooperacije Domžale, bodo že lahko nadalje vlagali in dvigali denarna sredstva pri vseh blagajnah SOZD Emona.

Namen in naloga HRANILNO-KREDITNE SLUŽBE je, da pridobi čim več hranilnih vlog od hraniteljev kmetov in da se te hranilne vloge vračajo v zasebno kmetijstvo-kmetom v obliki kreditov pod ugodnimi pogoji. Tako kmetje lahko dobijo kredite pri HRANILNO-KREDITNI SLUŽBI Emona Kmetijska kooperacija pod naslednjimi pogoji:

- a) **Kreditni za gradnjo hlevov za krave, mlado živino in pitance:**
 - za višinske kmetije za dobo 12 let po 3 % obrestni meri;
 - za nižinske kmetije za dobo 8 let po 3 % obrestni meri.

(Nadaljevanje na 8. strani)

NAMESTO OBISKA NA GROBU

Sredi priprav na letošnje mladinske delovne akcije smo. Vse naše misli so usmerjene naprej, v poletne mesece, ko bodo po vsej domovini zapeli krampi, zaškrtaile lopate, zacvilila kolesa samokolnic, zacveteli žulji in bodo večeri polni iskric s tabornega ognja, vse pa bo glasna brigadirskva pesem povezala v nepregledno vrsto najlepših doživetij, ki so neizbrisni.

Po akciji se ti tudi tolikokrat preklinjano vstajanje ob štirih zdi lepo in dež, ki je bil najprej prijetno hladen, nato pa strupeno mrzel — neskončno ljubek. Brezštevilna je armada smešnih dogodkov, nepredvidenih situacij, prijateljstev, tovarištev, tekmovanj, brigadirskih simpatij, tečajnikov, športnih dogodkov, ... Kdor je bil enkrat v brigadi, si bo tja zopet želel. Biti enkrat brigadir je huje kot navaditi se na cigarete. Brigadirstvo te prevzame, mnogi se na akcijah naučijo hitreje odrasti, bolje razumeti sočloveka, nekateri se prvič seznanijo z resnim telesnim delom, tihim in neopaznim se razveže jezik. Vedno več mladih se vsako leto odloči, da stopijo v vrste novih graditeljev domovine. V vedno več krajih dobijo novo cesto, elektriko, telefon, ki so ga zgradile mladinske delovne brigade.

Kaj je na akciji najtežje? Zgodnje vstajanje!? Kje pa! Trdo delo!? Sploh ne! Jutranja telovadba!? Še daleč ne! Najtežje je slovo in zaključek. Takrat se orosijo oči celo komandantu, ki je bil ves čas strog, resen, zaskrbljen in je bil njegov glas trd, robot in ukazajočo celo tedaj, ko je pohvalil dobro

opravljeno delo. Koraki brigadirjev so negotovi ob odhodu, kolena pa se šibijo kot pod najtežjim tovorom. Še zadnjič se želiš spomniti vseh lepih dogodkov, a jih je preveč, da bi se uredili in dali jasno sliko.

Tekaš od brigadirja — tovariša do brigadirja — prijatelja, si zapisuje njihove naslove, segaš v roke, iz vseh src pa vro povabila in obljube, da se zopet srečamo. Že jutri. Na prvem srečanju brigadirjev. Ob Dnevu brigadirjev. Če že prej ne, pa prihodnje leto na novi akciji.

Ravno tako so z iskrami v očeh in obljubami na ustih odhajali: Tatjana z akcije Slovenske Gorice 77, Dominik s Peče 77 in Zekira z Brkinov 78. Njihove želje in obljube se žal ne bodo nikoli izpolnile.

Cesta in železnica sta preglasili njihova hotenja, zastor hitrosti se je za vedno spustil prek njihovih vek. Nikoli več jih ne bo na akciji.

Vendar jih bodo s seboj nosili brigadirji na letošnjih in prihodnjih akcijah, saj so s svojim delom postali veliki mladi graditelji našega lepšega jutri in se z zlatimi črkami vpisali v veličasten spomenik našemu samoupravljanju.

Brigadirji, s katerimi so preživeli nepozabne dneve na akciji, bi se jim radi s tem sestavkom vsaj skromno zahvalili in obljubili, da ne bodo pozabili svetlih kamnov, ki so jih Tatjana, Zekira in Dominik vtakovali v pester in bogat mozaik življenja na akciji.

Center za mladinske delovne akcije pri OK ZSMS Domžale
Igor Lipovšek

Tudi v letošnjem letu so se v hali Komunalnega centra zbrali malčki, ki so bili v najrazličnejših oblekah in so veselo rajali na pustno nedeljo tudi po domžalskih ulicah

ustanovljena nova osnovna organizacija, blizu 100 mladincev sodeluje na plesnem tečaju. Decembra smo imeli skupno sejo z Občinsko konferenco ZKS, na kateri smo obravnavali (ne) aktivnost mladih komunistov. Velikega pomena je bilten 72-790, ki ga v 150 izvodih izdamo 20 števil letno.

Opozorili smo tudi na nekatere napake. Oslabil je stik z nekaterimi osnovnimi organizacijami ZSMS, komisije so premalo energično začele z delom in ker nekaterih članov sploh ni blizu, niso samostojne, v zaostanku smo z izobraževanjem vodstev osnovnih organizacij.

V razpravi na poročilo so se delegati in gostje dotaknili mladih kmetov, mladih iz krajevnih skupnosti in družbenih organizacij in društev.

Po potrditvi poročila je predsednik Občinske konference ZSMS delegatom podčrtal bistvene naloge, ki jih mladim nalagata novi šestmesečni akcijski in operativni program.

V akcijskem načrtu so orisana številna področja, kjer bomo na novo ali pa le globlje zaorali z našim plugom: delitev dohodka, dvig proizvodnje, produktivnost in kvaliteta, usmerjeno izobraževanje in izobraževanje ob delu in za delo, III. referendum, aktiviranje štipendistov studentov in mladih komunistov, volitve v SZDL, kmetijski zakoni, ustanavljanje novih osnovnih organizacij, tesnejše sodelovanje z družbenimi organizacijami in društvi, informiranje, socialni problemi mladih, mladinske delovne akcije, kulturno snovanje mladih, ohranjanje revolucionarnih tradicij, LO in DS, preživljanje prostega časa mladih, izobraževanje

in politično usposabljanje mladih.

V operativnem načrtu smo našete naloge natančneje opredelili, jih razdelili po mesecih in določili nosilce izvedbe. V živahni in plodni razpravi je bilo opozorjeno na pomen tesnega sodelovanja SZDL in ZSMS, pomanjkanje širšega izobraževanja mladih samoupravljalcev, premajhno vključevanje mladih v izvajanje zakona o združenem delu, bližnji prehod šolstva v usmerjeno izobraževanje, premajhna kritičnost in angažiranje mladih novinarjev — dopisnikov.

Predstavniki Republiške konference tov. Darko Končan je pohvalil program dela, ki pokriva vsa področja ustvarjanja in hotenja mladih in pozval, naj se mladinci še ostreje postavimo v središče družbenega in političnega dogajanja.

Oba programa so z dopolnitvami razpravljalcev, delegati soglasno potrdili.

V nadaljevanju konference so delegati razrešili nekaj članov, ki v organih občinske konference zaradi različnih vzrokov niso delali, in izvolili nove. Sekretar Občinske konference ZSMS je podal finančno poročilo, opozoril, da bodo v letu 1979 dotacije manjše od načrtovanih in zaključil, da se bomo trudili, da bodo vsebinske in organizacijske naloge kljub temu ostale neokrnjene. Ob koncu smo si zaželeli uspešno Novo leto in se razšli z mislijo na najbližje in najpomembnejše naloge: samopripevek, izobraževanje, povezovanje z osnovnimi organizacijami ZSMS in pospešitev dela komisij pri Občinski konferenci Zveze socialistične mladine Slovenije—Domžale.

Igor Lipovšek

Z NOVIM PROGRAMOM V NOVO LETO

DELOVNI NAČRTI MLADIH

Ob koncu leta je svoje polletno delo pregledala in ocenila Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Slovenije. Komisije, področne konference in občinska konferenca so pripravile programe za naslednje šestmesečno obdobje. Ob sprejemanju akcijskega in ope-

rativnega programa se je razvnela živa razprava, ki je poglobila in jasneje opredelila naše prihodnje delo.

Poročilo je zajelo uspehe in napake, ki jih bomo morali še odpraviti. V juniju se je odlično odrezala brigada v Brkinih, kar tri osnovne organizacije ZSMS — Homec, Peče in Radomlje so se uvrstile med 25 najboljših v Sloveniji na tekmovanju Naš klub 78. Julija smo zaključili mladinsko delovno akcijo Peče 78, na kateri je preko 100 brigadirjev delalo pri napeljavi vodovoda. Temeljito smo izpeljali javno razpravo o dokumentih 10. kongresa ZSMS, vidno na kongresu nastopili z referati, s pohodom „Po poteh Radomeljske čete“, turnirjem 10 ur košarke in informiranjem pa smo dali tudi v naši občini kongresnim dnevom slovesen pečat. Tesno smo sodelovali z V.P. 6485, v enote teritorialne obrambe je vstopilo 28 mladincev — prostovoljcev. V Študi je bila

(Nadaljevanje s 7. strani)

b) Krediti za kmetijske stroje:
— za višinske kmetije za dobo 5 let po 3 % obrestni meri;
— za nižinske kmetije za dobo 5 let po 6 % obrestni meri.

Kmetje imajo vso možnost, da se vključujejo ne samo kot vlagatelji hranilnih vlog, ampak imajo vso pravico in je tudi njihova dolžnost, da samoupravljajo z združenimi denarnimi sredstvi kmetov in delavcev. Zato imamo samoupravne organe preko katerih izražajo svoje želje in voljo.

Demojzes Anton, dipl. ing.

OGLAS

„Menina“ tovarna pogrebne opreme, Šmarca 32, Kamnik

vabi k sodelovanju večje število delavcev in delavk za dela na lesno obdelovalnih strojih in za čiščenje proizvodnih prostorov.

Dela in naloge se objavljajo za nedoločen čas s polnim delovnim časom v dveh izmenah s pogojem enomesečnega poskusnega dela.

Kandidate vabimo, da se zglasijo osebno ali pošljejo ponudbe na naslov „Menina“ tovarna pogrebne opreme, Šmarca 32, Kamnik.

URADNI VESTNIK OBČINE DOMŽALE

LETO XII—Št. 3
Domžale, 10. marec 1979

PRILOGA OBČINSKEGA POROČEVALCA, GLASILA OBČINSKE KONFERENCE
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

V skladu s prvim odstavkom 132. člena zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Ur. list SRS, št. 15/76) je skupščina občinske skupnosti socialnega skrbstva Domžale na seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev 26.2.1979 sprejela

SKLEP

o uskladitvi preživnin s povečanimi življenjskimi stroški

Preživnine, določene do vključno 31.12.1977, se

zaradi uskladitve s povečanimi življenjskimi stroški, povišajo za 15,7 % in to od 1.3.1979 dalje.

Preživnine, določene v letu 1978 se od 1.3.1979 dalje povišajo za sorazmeren del prej navedenih odstotkov, glede na čas, kdaj so bile določene in sicer:

preživnine, določene do konca jan. 1978 za 15,7 %
preživnine, določene do konca febr. 1978 za 14,4 %
preživnine, določene do konca marca 1978... za 13,1 %
preživnine, določene do konca aprila 1978... za 11,8 %
preživnine, določene do konca maja 1978 za 10,5 %
preživnine, določene do konca junija 1978 .. za 9,2 %
preživnine, določene do konca julija 1978 ... za 7,9 %
preživnine, določene do konca avg. 1978 za 6,6 %

preživnine, določene do konca sept. 1978 ... za 5,2 %
preživnine, določene do konca okt. 1978 za 3,9 %
preživnine, določene do konca novem. 1978.. za 2,6 %
preživnine, določene do konca decem. 1978.. za 1,3 %

Sklep stopi v veljavo z dnem objave v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 56-1/78-1/5
Datum: 26.2.1979

Predsednik skupščine
samoupravne interesne skupnosti
socialnega skrbstva:
Bruno KOCBEK, I. r.

LETO OTROKA IN NJEGOVA VARNOST V PROMETU

NAŠ OTROK IN CESTA

Leto 1979 je posvečeno otroku. Zato mora biti naša skrb še prav posebno posvečena njegovemu razvoju kot bodočemu samoupravljalcu in dediču vsega, kar nam je dala naša narodnoosvobodilna vojna in junaki poveljni izgradnje domovine. Da pa bo zrasla ta nežna bilka v močnega in odločnega občana, moramo poskrbeti, da bo živel ne samo v zdravem, temveč predvsem varnem okolju. To pa je eno izmed vprašanj, o katerem govorimo in se srečujemo z njim, to je

VARNOST OTROKAV PROMETU

Kako težko je napisati podatek, da je bilo v letu 1978 na območju naše občine 31 prometnih nezgod, v katerih je izgubilo 9 otrok življenje, 5 hudo ranjenih in 22 lažje; od tega 9 predšolskih in 28 šolskih otrok. Te nesreče so se dogodile v 11 primerih na poti v šolo in domov, 13 pri otroški igri, 4 v spremstvu staršev ali odraslih, 2 pri nedovoljeni uporabi vozila in 3 pri delu. 21 nesreč se je zgodilo v naselju in 2 izven naselja.

To je le nekaj skopih podatkov, vendar dovolj prepričljivih, da je in mora biti naša skrb posvečena varnosti otroka v prometu.

Zato je prav, da v tem članku še prav posebno opozorimo, kako spremljati in vzgajati otroka v današnjem cestnem prometu, da bi bil varen in mi vsi bolj mirni, če bomo s svojim ponašanjem in vzgledom našega otroka tako pri igri kot na poti v šolo in domov skušali izoblikovati v osvečenega udeleženca v cestnem prometu.

Nesreče otrok na naših cestah nenehno naraščajo. Vsaka otroška smrt globoko odjekne v vseh nas. Prav vsi se ob tem vprašujemo, zakaj se je moralo to zgoditi, ali res nismo sposobni vzgojiti previdnejših in strpnnejših voznikov, bolje urediti ceste, zadostno poučiti otrok itd. Ob teh ugibanjih, kdo je kriv, pa se vseh vzrokov pravzaprav niti ne zavedamo. Starši ne pomislimo, kolikokrat smo v želji, da bi kako pot čimprej prehodili ali pre-

vozili, kršili prometna pravila, kolikokrat smo v prisotnosti otrok izsiljevali, izzivali nesrečo s prehitovanjem kolone in skakali na cestišče tik pred vozilo, da je vozniku komaj uspelo še pravočasno ustaviti in še bi lahko naštevati. Vprašali bi se lahko še, ali smo posvetili v nenehnem hitenju in stiski s časom le eno šamo urico resnični načrtni prometni vzgoji otroka na cesti. Ali smo mu sploh kdaj dali možnost, da se je v našem spremstvu sam odločil za prečkanje ali pa smo v naglici pogledali na cesto in potegnili otroka za seboj, ne da bi vedel, še manj pa, da bi razumel, zakaj prav na tem mestu in v danem trenutku stopimo na cesto? Prav prečkanje ceste zahteva največ otroških žrtev, saj večina naših otrok pešači ves čas osnovnega šolanja. To nalaga vsem odgovornim za prometno vzgojo dolžnost, da jih za pešce v prvi vrsti usposobimo. Starši smo prvi, ki otroka usmerjamo in vzgajamo na njegovi življenjski poti in tudi prvi, ki ga učimo korakov v prometu.

Za uvod naj navedemo podatke o prometnih nesrečah otrok v zadnjih petih letih:

— leta 1973 — 64 mrtvih, 1.784 ranjenih;
— leta 1974 — 52 mrtvih, 1.621 ranjenih;
— leta 1975 — 56 mrtvih, 2.013 ranjenih;
— leta 1976 — 64 mrtvih, 2.004 ranjenih;
— leta 1977 — 68 mrtvih, 2.151 ranjenih;
— I. polletje 1978 — 34 mrtvih in 808 ranjenih otrok.

Mati z otrokom čaka v križišču, da se bo na semaforu prižgala zelena luč za pešce. Njeno disciplinirano ravnanje bo najučinkovitejši vzgled za otroka, ko se bo ta sam znašel na cesti.

Ravnanje te matere bo lahko usodno za otroka na njegovi samostojni poti v promet. Pri rdeči luči ne bi smela prečkati ceste, četudi je v tem trenutku cesta prazna.

Otrok morda ne bo imel take sreče ...

Vsakodnevno hitenje v službo, v šolo nas ne bi nikoli smelo privedi do takega ravnanja. Tudi v tej neprestani naglici bi se morali zavedati, da je naše ravnanje na cesti najmočnejši dejavnik pri prometni vzgoji otrok.

Belo označena zebra je tisto mesto, kjer naj bi pešci varno prečkali cesto. To velja predvsem za goste prometne mestne ulice, kjer je teh prehodov zelo veliko. Seveda pa je pešec tudi na zebri ogrožen in nima absolutne prednosti. Tudi tu je potrebno trezno presojanje prometne situacije in previdno prečkanje, da s tem ne ogrozimo sebe in drugih udeležencev v prometu.

Mati bo s svojim ravnanjem otroka že v zgodnji mladosti navadila na prečkanje izven označenega prehoda. Njeno skrbno izrečeno navodilo, ko se bo otrok sam podal na cesto, ne bo zadostovalo, saj je prav sama ravnala drugače. Na take drobce v obnašanju na cesti pogosto pozabljamo, so pa lahko odločilni za življenje in zdravje naših otrok.

Gneča na pločnikih je nekaj vsakdanjega v večjih mestih. Z otrokom se je včasih težko preiniti skozi gručo pešcev, ki stopajo po pločnikih brez vsakega reda. Hoja po desni strani v smeri hoje je v taki gneči nujna.

Odrpta cesta pomeni veliko nevarnost za pešca, ki hodi po desni strani. Voznik ga morda zaradi slabše vidljivosti ne bo dovolj zgodaj opazil in nesreče ne bo več mogel preprečiti.

Hoja po levi strani ceste je bolj varna, saj pešec vozilo prej opazi in se mu še pravočasno umakne na skrajni rob cestišča.

Otrok ne sodi na notranjo stran ceste, saj moramo v vsakem trenutku računati s tem, da lahko naredi nekaj nepredvidenega. Hoja po zunanji strani je zanj bolj varna, nenaden skok na cesto mu bo tako lažje pravočasno preprečiti.

Pešci pogosto izzivajo nesrečo z nenadnim prečkanjem in pri tem ogrožajo sebe in druge udeležence v prometu. Ko se odločimo za prečkanje, moramo vedno pomisliti, da voznik pri še tako majhni hitrosti ne more v trenutku ustaviti vozila. Nenaden skok pešca

na cesto bo zmedel tudi voznika, ki nesreče morda ne bo več mogel preprečiti. Mati z otrokom, ki slučajno nepremišljeno prečka cesto in preze vozilo, se s tem zmede in spusti otroka. Taki primeri se le redko srečno končajo, obenem pa je tako materino ravnanje kaj slab vzgled za otroka.

Za varno prečkanje ceste je v prvi vrsti potreben zadosten pregled v obe smeri. Mati, ki si izbere nepregleden odsek ceste, vozilo pa se približuje z leve strani, istega ne more pravočasno opaziti.

CESTA NI IGRIŠČE!

Mati, ki dela ob cesti, ne bi smela dovoliti, da se otroci igrajo na cesti, čeprav po njej le redko pripelje kakšno vozilo. Brezskrbna otroška igra se vse prepogosto konča z žalostjo in bolečino.

Gladka asfaltna cesta je kaj primerna in prijetna za kotankanje in vožnjo s kolesi. Tudi taka vrsta otroške zabave ne sodi na cesto!

Igre z žogo v bližini ceste so lahko prav tako nevarne. Otrok, posebno manjši, še ni sposoben usmeriti svoje pozornosti hkrati na več stvari, zato bo stekel za žogo, ki mu je „pobegnila“ na cesto, ne meneč se za vozila, ki vozijo po njej. Prav zato moramo otrokom preprečiti tudi igro ob cesti, ne le na cestišču.

Osnovnošolski otrok je med najpogostejšimi udeleženci prometa, prav zato si moramo vsi prizadevati, da bo na to nevarno pot tudi pripavljen.

Učitelji so lahko na področju prometne vzgoje v nepogrešljivo pomoč staršem, ki sami pogosto ne morejo ali tudi ne znajo pravilno pripraviti otroka za promet. Pri tem je še zlasti dobrodošlo sodelovanje šolske svetovalne službe. Roditeljski sestanek je priložnost, ko učitelji morajo spregovoriti tudi o otrokovi varnosti in pomagati staršem najti najbolj varno pot do šole. V ta namen učitelj uporabi maketo šolskega okoliša.

Prvošolček ima okrog vratu rumeno rutico, katera opozarja voznike, naj bodo še bolj previdni pri vožnji mimo otroka. Izbral je primeren kraj za prečkanje. Prvošolček se ustavi na robu pločnika in pazljivo pogleda na obe strani
(Nadaljevanje na 12. strani)

(Nadaljevanje z 9. strani)

ceste. Za varnost otroka na poti v šolo je v prvi vrsti potrebna zbravnost, da ga ne muči strah pred šolo, ker ni opravil vseh nalog, da nima stiske s časom ipd. Za to naj poskrbijo starši! Pravtako pa bo njegova pot bolj varna, če bo cesto navajen pravilno prečkati. Ob tem je treba opozoriti, da otrok nikoli ne navajamo, da tečejo čez cesto. Otroka namreč pri tem zanima le tek, bližajoče se vozilo ga pri tem prav nič ne ovira in znajde se pod kolesi. Otrok naj torej prečka cesto zbrano, z normalnim korakom, da bo ob tem v vsakem trenutku lahko sledil dogajanju na cesti, kjer se lahko vedno zgodi kaj nepredvidenega.

Otrok naj se s pogledom na desno prepriča, če je cesta prosta tudi v tej smeri, nato bo z umirjenim korakom stopil na cesto. Na sredini ceste ponovno pogleda na desno, saj bi lahko prej spregledal vozilo, ki se mu približuje. Cesta je prosta, zato lahko prečka še drugo polovico cestišča.

Na semaforiziranem križišču, ko gori zelena luč za pešce, otrok najbolj varno prečka cesto, zato naj otroci take prehode čimbolj uporabljajo.

Za otrokovo varnost je velikega pomena tudi to, da je na cesti dobro opazen. Torbica na njegovem hrbtu je svetle barve, zato ga bo voznik opazil.

Svetlejša obleka pravtako mnogo pripomore k večji varnosti otroka na cesti. Otrok z rumeno vetrovko se že od daleč vidno loči od temnejše oblečenih ostalih pešcev.

Veliko otrok mora na poti v šolo tudi po odprti cesti. Otrok

hodi po skrajni levi strani ceste v smeri hoje. Vozilo, ki mu bo pripeljalo nasproti, bo s tega mesta hitreje opazil in se mu lahko pravočasno umaknil.

Za varnost najmlajših šolarjev ima velik pomen pionirska prometna služba. Pionirja prometnika stojita na robu pločnika in usmerjata prečkanje ceste mlajših osnovnošolcev, ki sami težko ocenijo ugoden čas za to.

Vzporedno s prizadevanji za prometno vzgojenost otrok moramo poskrbeti za številnejše varne koticke, kjer se bodo otroci igrali brez nevarnosti. Na otrokovo potrebo po gibanju v utesnenih stanovanjskih soseskah vse preveč pozabljamo.

Za varnost otrok v prometu so nepogrešljiva svetlejša oblačila in svetlobno odsevni predmeti. Voznik bo otroka kljub slabši vidljivosti še pravočasno opazil in tako preprečil najhujše. Svetlobno odsevni trak, ki ga otrok nosi na desni roki, ga bo uspešno varoval na cesti. Voznik bo otroka pravočasno opazil. Ličen obesek na otrokovih prsih ni le okras, ampak ga bo tudi varoval, ko bo na cesti vidljivost zmanjšana.

Tovarne so tudi z izbiro svetlih barv v prvi vrsti poskrbele za deževne dni, ko je vidljivost na cesti močno zmanjšana; za otroke so v takem času primerne pelerine in vetrovke v rumeni ali drugačni svetlejši vidni barvi. Svetlobno odsevne nalepke, obesek, trakovi, rumena rutica in pelerina so potemtakem prepotrebni pripomoček za varnost naših otrok na cesti.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

VARNOST V PROMETU — PREKRŠKI

Čeprav je preteklo komaj mesec dni, ko smo v prvi številki Občinskega poročevalca v letošnjem letu čitali seznam oseb, katerim je bilo na podlagi pravnomočnih sodb ali odločb začasno odvzeto vozniško dovoljenje, je bilo na koncu seznama napisano tudi to: „Vsi bomo veseli, ko takihotic ne bo več“. Žal temu ni tako. Še vedno se premalo zavedamo, da na cesti nisi sam, da s takim ravnanjem ne spravljamo v nevarnost samo sebe, temveč tudi druge udeležence v prometu. Toda ko pride zaradi takega ravnanja do nesreče, znamo vzročno zvezo z njo poiskati povsod drugod, le pri samih sebi ne.

Toda skrb za prometno varnost — varnost nas vseh, nas še prav posebno obvezuje, da moramo storiti vse, da bomo na cesti varni. Prav zaradi tega objavljamo kršiteljev cestno prometnih predpisov ni zlonamerno. Je le opomin in poduk za vse udeležence v cestnem prometu, da bi končno prišli do spoznanja, da ni zakon in drugi cestni predpisi, temveč človek, osnovni dejavnik v prometu.

Tako je bilo v času od prve številke Občinskega poročevalca, ki je izšel 23. 1. 1979 pa do te številke odvzeto naslednjim občanom vozniško dovoljenje:

1. KODERMAN Jože, roj. 1945, Mengeš, Ropretova 1, od 9. 4. 1979 do 2. 7. 1979 „C“ kategorija, zaradi preh.
2. BLEJEC Breda, roj. 1947, Mengeš, Muljava 5, od 8. 1. do 27. 1. 1979, „B“ kat., prehitvanje.
3. RAZORŠEK Slavko, 1957, Peče 28, od 15. 1. 1979 do 7. 4. 1979, „B“ kat., zaradi vinjenosti.
4. ŠKRLEP Franc, 1956, Domžale, Študljanska 27, od 12. 4. 1979 do 8. 7. 1979 „B“ kat., vinjenost.
5. GRMEK Janez 1944, Domžale, V. Vlahoviča 3, od 4. 1. 1979 do 23. 6. 1979 „B“ kat., vinjenost, prehod za pešce.
6. BUKOVEC Darko, 1938, Trzin, Mlakarjeva 30, od 5. 1. 1979 do 14. 3. 1979 „B“ kat., vinjenost.
7. ZUPANČIČ Marko, 1953, Domžale, Nova ulica 9, od 27. 11. 1978 do 22. 2. 1979 „B“ kat., vinjenost.
8. KOSEC Anton, 1940, Mengeš, Ropretova 2, od 8. 1. 1979 do 1. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.
9. LUKAČ Roman, 1954, Domžale, Poljska 5, od 5. 1. 1979 do 29. 3. 1979, „B“ kat., vinjenost.
10. OBRADOVIČ Dragan, 1955, Kolovec 1, od 15. 12. 1978 do 15. 1. 1979, „B“ kat., prehod za pešce.
11. KUNSTELJ Alojz, 1920, Dom-

žale, Prešernova 16, od 11. 1. 1979 do 4. 4. 1979, „B“ kat., prehod čez železniško progo.

12. KLOPČIČ Janez, 1942, Dole 30, od 9. 1. 1979 do 9. 4. 1979, inštruktorско dovoljenje zaradi vinjenosti.

13. URANKAR Janez, 1959, Prilejsje 1, od 6. 11. 1978 do 31. 1. 1979, „B“ kat., prehod čez železniško progo.

14. URANKAR STANE, roj. 1941, Prevoje 75, od 22. 1. 1979 do 24. 3. 1979, „B“ kat., prometna nezgoda.

15. PIRC Janez, 1949, Goričica 1, od 19. 1. 1979 do 13. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

16. GAVRAN Milan, 1956, Domžale, Obrtniška 7, od 23. 1. 1979 do 8. 4. 1979, „B“ kat., nepravilno prehitvanje.

17. JUDEŽ Slavko, 1935, Dob 133, od 24. 1. 1979 do 19. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

18. ROMŠAK Jože, 1946, Domžale, Zoranina 8, 24. 1. 1979 do 17. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

19. LAPAJNE Jože, 1942, Dob 40, od 22. 1. 1979 do 15. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

20. BENDA Hinko, 1917, Domžale, Stranska 1, od 22. 1. 1979 do 17. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

21. PFAJFAR Franc, 1930, Domžale, V. Vlahoviča 7, od 22. 1. 1979 do 5. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

22. SVOLJŠAK Matjaž, 1954, Vir, Šaranovičeva 28, od 22. 1. 1979 do 20. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

23. NOVAK Alojz, 1950, Domžale, Bistriška 9, od 19. 1. 1979 do 15. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

24. BABNIK Roman, 1954, Zg. Jarše 58, od 3. 3. 1979 do 3. 10. 1980, „B“ kat., razni prekrški.

25. BURJA Anton, 1957, Goričica

8, od 19. 1. 1979 do 13. 4. 1979, „B“ kat., nepravilno prehitvanje.

26. MUKAVEC Vinko, 1938, Ihan 9, od 19. 1. 1979 do 12. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

27. LAH Herman, 1934, Vir, Bukovčeva 23, od 18. 1. 1979 do 18. 4. 1979, „A“ kat., vinjenost.

28. SANKOVIČ Anton, 1934, Vir, Bukovčeva 23, od 18. 1. 1979 do 18. 4. 1979, „A“ kat., vinjenost.

29. ŠULIGOJ Marjeta, 1941, Radomlje, Dermastjeva 3, od 24. 1. 1979 do 21. 4. 79, „B“ kat., vinjenost.

30. HERBAJ Alojz, 1941, Domžale, L. Šercerja 1, od 18. 1. 1979 do 18. 4. 1979, „B“ kat., v času odvzema.

31. PODBORŠEK Jakob, 1938, Trzin, Mengeška 65, od 29. 1. 1979 do 22. 4. 1979, „B“ kat., nepravilno prehitvanje.

32. VRHOVEC Bogdan, 1926, Domžale, VI. Vlahoviča I B, od 2. 2. 1979 do 30. 4. 79 „B“ kat., nepravilno prehitvanje.

33. RAVNIKAR Marjan, 1956, Domžale, L. Šercerja 10, od 31. 1. 1979 do 1. 5. 1979, „B“ kat., vinjenost.

34. JEMEC Cveto, roj. 1934, Trzin, Jemčeva 9, od 7. 2. 1979 do 18. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

35. PERNE Alojz, 1943, Loka, Mušičeva 3, od 31. 1. 1979 do 30. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

36. SAJE Alojz, 1941, Radomlje, C. borcev 7, od 29. 1. 1979 do 24. 4. 1979, „B“ kat., vinjenost.

37. NASTRAN Ivan, 1954, Radomlje, Prešernova 19, od 21. 1. 1979 do 18. 9. 1980, „B“ kat., v času odvzema.

Upajmo, da bodo v bodoče ti seznami krajši!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu
Domžale

ČITALNICA V DOMŽALAH

Koncem lanskega leta je bila odprta čitalnica, ki je redno začela delati sredi meseca januarja letošnjega leta. V novih prostorih je okoli 700 knjig, ki so razvrščene po splošni klasifikaciji na 10 glavnih strok. Z otvoritvijo čitalnice je bilo ustrezno številnim interesantom, ki bi radi v miru prečitali kakšno strokovno delo ali pa dobili podatke za svoj študij, ki se nahajajo v različnih strokovnih knjigah, leksikonih in enciklopedijah. Precej literature je tudi iz časa narodnoosvobodilnega boja.

Knjižni fond resda ni popoln in ga bo treba še izpopolnjevati toda že sedanji opravičuje obstoj čitalnice v Domžalah. Poleg tega je Kulturna skupnost Domžale namenila dokajšnja sredstva tako za izpopolnjevanje knjižnega fonda v sami knjižnici, kakor tudi v čitalnici.

Prvi začetki poslovanja kažejo na dokajšnje zanimane pri bralcih,

vendar pa so verjetno ljudje premalo seznanjeni, kaj lahko vse dobijo v čitalnici. Mimo knjig so na razpolago tudi revije s področja kulture in umetnosti, politike in gospodarstva. Čitalnica je sodobno opremljena in lahko nudi tudi prijetno okolje za tiste bralce, ki bi hoteli pregledati zanimivost posameznih knjig, ki se nahajajo tako v knjižnici, kakor v čitalnici.

Vse tiste bralce, ki se zanimajo za strokovno literaturo obveščamo, da lahko vsak dan, razen sobote, obiščejo knjižnico Biotehnične fakultete v Grobljah in sicer od 8.–12. ure. Za izposojanje knjig iz te knjižnice zadostuje že izkaznica, ki jo imajo bralci za obiskovanje ostalih knjižnic v naši občini. S tem so dane nove možnosti, da mnogi, ki študirajo lahko dobijo ustrezno literaturo v obeh knjižnicah in si s tem prihranijo iskanje knjig v ostalih krajih. J.T.

Letošnja osrednja proslava ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarju je bila v predverju hale Komunalnega centra, kjer je otvoril svojo razstavo tudi akademski slikar Daniel Fugger

KAKO DELAJO MLADI?

V ponedeljek, 5. februarja 1979 je obiskal Občinsko konferenco ZSMS Domžale član predsedstva, sekretariata in predsednik komisije za idejnopolitično delo pri Republiški konferenci ZSMS tov. Darko Končan.

Najprej se je sestel sekretariat Občinske konference, na katerem so bile začrtane smernice obiska, tov. Končan pa je izvedel za splošne probleme dela mladinske organizacije v občini.

Na sestanku s političnim aktivom je tekla beseda o gospodarskih gibanjih, mladih delegatih, kadrovanju za Šolo rezervnih oficirjev, problemih, ker imajo mladinci v družbenopolitičnem zboru stalni mandat, svetu KS v Pečah, ki ga v večini sestavljajo mladi, nalogah mladine v III. samoprispevku za izgradnjo šolske mreže.

Precej mladih delegatov gre skozi enotedenske šole samoupravljanja, ki jih pripravlja Klub samoupravljalcev. Znanje, ki ga tu dobijo v veliki meri posredujejo tudi v svojih osnovnih organizacijah. Dotaknili smo se tudi spolitiziranega pojma ZSMS, ki odbija mlade, na drugi strani pa mladi veliko delajo, niso pa prisotni v mladinski organizaciji. Pozitivno je, da čedalje več akcij družbenopolitične organizacije v občini pripravljajo skupaj in ni več podvajanja dejavnosti.

Obisk osnovne organizacije ZSMS na osnovni šoli Vencelj Perko je potekal v tesni sobi ravnateljice. Šola se namreč ubada s pe-rečo stisko in pogledi vodstva mladinske organizacije so večkrat uhajali skozi okno na sadovnjak, kjer naj bi kmalu zabrnili stroji. Manjši del šole bo zgrajen že iz tega samoprispevka, večji del pa iz novega, za katerega bomo glasovali v aprilu.

Dejavnost mladinske organizacije je zelo razgibana, saj so znali ujeti pravo razmerje med resnim in zabavnim delom. Nad izvajanjem programa bdi „stroga“ ravnateljica, ki vsake pol leta zahteva poročilo o delu. Potožili so, da osnovna organizacija ZSMS ne more vzpostaviti stika z ostalimi šolami v kraju. Svetla izjema je krajevna osnovna organizacija, ki ima prostore v neposredni bližini. Zaradi svojskosti izstopajo esperantisti na šoli, saj so bili že v ČSSR, vzdržujejo pa stike s Finsko, Madžarsko in delno Kitajsko.

Pogovor je tekkel še o pomenu mentorja za mladinsko organizacijo, možnosti, da bi v osnovno organizacijo ZSMS vključili tudi mlade 5. in 6. razreda osnovne šole, ocenjevanju, oceni kot kazni, nesporazumih z učitelji, marksističnem krožku, tekmovanju TITO, REVOLUCIJA, MIR, končal pa se je s problemom, ki je prepletal ves razgovor: prostorsko stisko in načrtom za akcijo pionirske in mladinske organizacije, da bi bil samoprispevek izglasovan, saj

pripravljajo obiske v TOZD, rišejo in pišejo na temo NOVA ŠOLA, prisotni pa bodo tudi na voliščih.

V TOSAMI smo obiskali osnovno organizacijo ZSMS s 104 člani, ki so razdeljeni v komisije in te samostojno pripravijo naloge s svojega področja. Tako je v aktivno delo vključenih veliko mladih. Kot so povedali, je sodelovanje z osnovno organizacijo ZK in osnovno organizacijo sindikata prav vzorno, res pa je tudi, da ima precej mladincev odgovorne funkcije v obeh organizacijah. V družbenopolitično delo se vključuje čedalje več žensk. Žal so v večini vezane na avtobusne prevoze in po delu težko ostanejo na sestankih. Mladinci – delegati vedno bolj postajajo prenašalci mnenj sredine, ki jih je delegirala.

Izjema so na hitro sklicani sestanki, problem pa, da se odstotek mladincev v delegacijah in organih manjša, saj jih precej preskoči 27. leto v času mandata.

Po sestanku so si gostje ogledali novo tkalnico, kjer pa vlada neznošen hrup. Izvedeli smo tudi, da je razmerje med najvišjim in najnižjim osebnim dohodkom 3.363 din proti 17.144 din, da imajo mladinci delovne akcije v proizvodnji in da imajo 12–15 inovacij na leto (nekaj so jih gostje tudi videli). Pri nekaterih so mladi sodelovali, nosilci pa so bili vedno starejši.

Sestanek predsedstva je bil posebej poročilo o delu občinske konference, področnih konferenc in komisij. Premalo smo storili za samostojno delo komisij, posebno idejnopolitične.

Nazadnje smo obiskali osnovno organizacijo v krajevni skupnosti Homec–Nožice. Mladinci so si z lastnim delom uredili prostor v nedograjenem kulturnem domu in sedaj služi tudi za seje delegacij drugih organizacij in zbere krajanov. Zdaj je mladinski klub že več let središče kulturnega dogajanja v kraju, mesto, kjer se odloča o delovnih in očiščevalnih akcijah, pohodih, kjer se igra šah, namizni tenis, spenja glasilo in kjer so ob koncu tedna predavanja ob diapozitivih ter plesi. Lani so za kvaliteto, množično in stalno delo prejeli nagrado Naš klub 78. Stalno delujočih je 80 mladincev, ki so tudi ustvarjalci programa in ne le občasno sodelujoči na izletih. Predsednik sveta KS je delo mladih zelo pohvalil, povedal, da so aktivni v delegacijah in v kraj, kjer razen gasilskega, ni nobenega društva, resnično prinesli nov veter in energijo, ki jo v drugih organizacijah ni zaslediti. Za konec so mladi Homčani in Nožičani pripravili še klubski večer, ki po besedah gostiteljev zaradi ponedeljka ni bil tako številčen, vendar so kljub temu z njim potrdili, da imajo klubsko dejavnost res v malem prstu.

OK ZSMS Domžale

NAČRTI IN DELO MLADIH NA BRDU

Osnovna organizacija ZSMS Brdo je v začetku letošnjega šolskega leta sprejela precej obsežen delovni program. Vso dejavnost mladih smo razdelili na več komisij. Tako delujejo komisija za družbenopolitično delo in kulturo, komisija za šport, komisija za učni uspeh in disciplino, mladinska pohodna enota in mladinska plesna skupina. Na ustanovni konferenci smo izvolili vodstvo OO, sprejeli program dela ter se domenili za metode dela.

Predsedstvo je precej aktivno, saj so se kot dobri organizatorji izkazali že pri predkongresnih aktivnostih mladih. Pred kongresom je bilo delo precej pestro, saj smo organizirali javno razpravo o kongresnih dokumentih, ki jo je vodil član RK ZSMS Tov. Lado Gorican, spremljali potek kongresa in o njem pripravili poročilo. Udeležencem kongresa v Novi Gorici smo poslali tudi pozdravno brzojavko z najlepšimi željami za uspešno in plodno delo. V okvir predkongresne aktivnosti smo zajeli tudi pohod po poteh Radomeljske čete, ki so se ga udeležili najbolj zagriženi mladi pohodniki. Kljub 30 km dolgi poti so junaško vzdržali napor in zadovoljni prišli na cilj v Blagovico.

Redno deluje mladinska plesna skupina, kjer mladi plešejo v glavnem vse

plese iz filma Vročica sobotne noči, nadaljevali pa bomo še s plesi iz Briljantne. Na športnem in kulturnem področju delamo največ po navodilih OK ZSMS, sodelujemo na šolskih proslavah in drugih prireditvah.

Na skupnem sestanku vseh OO ZSMS iz Črnege grabna smo se dogovorili za širše zasnovane športne igre, ki naj bi v šahu, kegljanju, smučanju, košarki in namiznem tenisu potekale do meseca mladosti.

Letos smo se prvič dogovorili za sodelovanje tudi z mladimi iz OŠ Nade Cilenšek Griže. V februarju pripravljamo skupno prireditev pod naslovom „Mladi se predstavijo“, ko bomo najprej mi obiskali šolo Griže, nato pa bodo oni naši gostje.

V okviru OO ZSMS je začel v decembru delovati tudi klub OZN. Mladi pripravijo vsakih 14 dni poročilo o najbolj aktualnih političnih dogodkih, v programu pa imamo še organizacijo nekaterih predavanj. Udeležili smo se tudi dvodnevne seminarja za vodstva OO na Trojanah. V kratkoročnem programu imamo izvedbo začetnega plesnega tečaja in obisk kasarne Bratstvo in jedinstvo v Ljubljani. Zavedamo se, da nas v drugem polletju čakajo še precej obsežnejše in zahtevnejše naloge kot doslej.

Kljub vsem drugim nalogam, ki jih mladim nalaga naša družba, pa je najpomembnejši soliden učni uspeh, kajti le z znanjem se bodo mladi lahko enakopravno vključili v vse hitrejši tempo življenja in dela.

Olga Macerl

DOMŽALSKA OBČINA SESTAVNI DEL PROGRAMA

Radio Glas Ljubljane

Vsako lahko sodeluje

Radio Glas Ljubljane je radijska postaja, ki seznanja in informira ljubljansko regijo z vsemi dogodki, ki so pomembni za to območje. Po nekaj več kot dveh letih, odkar je radio ustanovila Mestna konferenca SZDL Ljubljana si iz dneva v dan pridobiva nove poslušalce Radio Glas Ljubljane oddaja vsak dan, razen nedelje, od 16. do 19. ure.

Med obveznostmi in nalogami Radio Glas Ljubljane so predvsem naslednje: s svojim programom mora objektivno, celovito in naglo seznanjati javnost, delovne ljudi in občane o političnem, gospodarskem, kulturnem in drugem življenju v Ljubljani in ljubljanski regiji, občinskih in krajevnih skupnostih. Objektivno, celovito in naglo mora seznanjati javnost tudi o vseh vprašanih, ki so pomembna pri uresničevanju samoupravnih pravic in interesov delovnih ljudi in občanov.

V triurnem programu se Radio Glas Ljubljane vsako uro oglasi z novicami dolgimi po pet minut. V prvi uri pa je v programu tudi osrednja oddaja „Včeraj, danes, jutri“, to je najdaljša govorna oddaja (30 minut), ki govori o aktualnih vprašanih ljubljanske regije. Vsako sredo pa je v tem terminu na sporedu „Zmajčkov mozaik“, to je oddaja, ki poslušalce seznanja z aktualnimi vprašanji in pristopi do teh v treh jugoslovanskih mestih Mariboru, Reki in Beogradu in ta mesta primerja z Ljubljano. Vsak petek pa lahko poslušalci prisluhnejo v prvi uri oddajanja „Med krajanji“, kjer je redno prisotna ena izmed krajevnih skupnosti mesta in regije, govori pa o uspehih ter o vsakodnevnih vpra-

šanjih, s katerimi se krajanji srečujejo v posamezni krajevni skupnosti. V drugi uri programa pa med drugim lahko prisluhnete „Občinskim diagonalam“, v katerih je zajeto življenje in delo posamezne občine. Poleg teh oddaj pa v triurnem programu zasledite še druge zanimivosti z vsakdanjega življenja. Velik del oddaj teče v živo, v neposredne pogovore pa se lahko vključijo tudi poslušalci z vprašanji po telefonu. Poslušalcem je telefon na razpolago vse tri ure za razne pobude, informacije, pojasnila in vprašanja, na katera poskušajo novinarji Radia Glas Ljubljane odgovoriti še isti dan, v kolikor pa je vprašanje zahtevnejše pa v naslednjih dneh. Prav ti stiki in aktualne ter neposredne oddaje pa so zagotovilo, da se krog poslušalcev in aktivnih soustvarjalcev programa nenehno širi.

Radio Glas Ljubljane bo v vseh rednih oddajah spremljal tudi problematiko občine Domžale, zato vas vabi k sodelovanju.

RADIO GLAS LJUBLJANE

Kopitarjeva 2
61000 Ljubljana
Telefon: 325-496 (dopoldne),
261-876 (popoldne od 16. do 19. ure).

Radio Glas Ljubljane oddaja vsak dan, razen nedelje, od 16. do 19. ure na srednjem valu 241,5 m oziroma frekvenci 1242 kHz ter na UKV frekvence 89,3 MHz.

Telefon v studiu: 261-876.

NOVA CESTA — BOGATEJŠI JUTRI

Začetek gradnje na cesti proti Trojici

Trojica z okoliškimi vasi ima zelo bogato in težko preteklost. Letos mineva 35 let odkar je bila požgana. Občani se na slovesnost ob tej obletnici že skrbno pripravljajo.

Na področju Trojice je precej majhnih prijaznih vasic, ki so vsaka po svojih močeh prispevale k razvoju naše socialistične družbe pred vojno, med vojno in po njej.

Na Gorjuši se je rodil in deloval Leopold Miš, ki je bil predvojni komunist, na kar nas danes spominjajo njegova dejanja in pa spominska plošča na rojstni hiši, kjer piše, da je bila tu že pred 2. svetovno vojno zanesljiva postojanka KPS. V Lazah sta bili pomembni zbirališči komunistov pri Mlinarju in Velepu, na Hrastovcu med Lazami in Brezovico stoji spominsko obeležje, ki nas spominja na prvo borbo Radomeljsko-mengeške čete z Nemci 11. avgusta 1941. Na ta dan KS Dob vsako leto praznuje svoj krajevni praznik. Na Brezovici je imela svoje taborišče Mengeško-moravska četa, ki je dan za dnem izvajala akcije proti okupatorju. Kasneje se je četa premaknila na Konfin pri Trojici, kjer jo je obiskal tudi Tomo Brejc. Na Brezovici v Suštarjevi hiši je bil v novembru 1943 tečaj za bodoče sekretarje OF, pri Sedlarju se je 29. novembra 1943 prvič sestel okrožni odbor OF Kamnik, tu je bil tudi center okrajne gospodarske komisije z bunkerjem.

Na območju Trojice se je že spomladi leta 1943 organizirala Zveza slovenske mladine, nekaj mesecev kasneje pa še SKOJ. Izvajali so protestne akcije, zbirali hrano, orožje, obleko in s tem bili v veliko pomoč partizanom. 11. februarja je pogorela Ulčarjeva domačija in z njo vred še eden ranjenec, v noči med 18. in 19. decembrom 1943 so se zbrali na Brezovici borci Šlandrove brigade in od tod nekaj časa izvajali akcije

proti sovražniku. V neposredni bližini vasi je bila osnovana partizanska delavnica. V njej so bili popravljani tudi nekateri deli tiskarskega stroja, ki je deloval v Viševku.

V Žejah so bili partizani vedno toplo sprejeti, najbolj pa sta izstopali Kržanova in Gregorčeva domačija. Takoj nad Žejami v Viševku je pri Celarju delovala strojna tiskarna Okrožnega komiteja KPS. V njej so tiskali Slovenskega poročevalca, Ljudsko pravico, radijska poročila, razne propagandne letake in drugo. V tem času so bile elektrificirane vasi Rača, Račni Vrh, Brezovica, Žeje in Trojica predvsem zato, da je lahko deloval tiskarski stroj v Viševku in puškarna na Brezovici. Pomembni zavetišči so imeli partizani tudi pri Rožiču, kjer je bil tudi bunker in pa pri Gmajnarju.

Nemci so stalno iskali tiskarno. Tako so se 19. avgusta 1944. leta z naperjenimi puškami množično pomikali proti Trojici. Okrog sedme ure zjutraj se je vnel srdit boj med Pohorskim bataljonom in Nemci. Zaradi številčne premoči Nemcev so se morali partizani umakniti proti Murovici, Nemci pa so se znesli nad domačini. Ob eni uri je zagorela Celarjeva hiša — tiskarna. Požgali so še več hiš in gospodarskih poslopij na Trojici, Konfinu in Viševku. Ker tiskarne niso našli, so naslednji dan zopet požigali, toda tokrat zaman. Prebivalci niso klonili, kljub velikim pritiskom okupatorja, ki je v ta namen razpisal tudi veliko nagrado in sicer kar 50.000 mark za tistega, ki jo izda.

Celarjeva hiša je pogorela do tal, klet in tiskarna v njej pa sta ostali nepoškodovani. Na Trojici je bilo še več pomembnih akcij partizanov, med njimi zelo poznani partizanski juriš od Trojice do Škočjana, ki bo ostal trajno zapisan v

zgodovini teh krajev, zaradi velike zmage partizanov.

V neposredni bližini se nahaja Oklo, mesto velike tragedije, kjer je padlo 72 partizanov 24. februarja 1944. leta, in pa Judeževa domačija, kjer je bila 3. partijska konferenca KPS, kateri je prisostvoval tudi tov. TITO. Prihodnje leto bo minilo 40 let in prav bi bilo, da bi ta dogodek proslavili kar najbolj slovesno. Vsi si želimo, da bi se naš tovariš Tito odzval povabilu, ki mu je bilo vročeno, ko je v lanskem letu potoval skozi našo občino.

Zgodovinska dejstva in dogajanja na tem območju so zelo pomembno vplivala na razvoj dogodkov med NOV na domžalsko-kamniškem in moravškem bazenu, kakor tudi na potek v celotnem slovenskem partizanskem gibanju.

Nekako leto dni po 30-letnici požiga Trojice, so krajan na sejah gasilskega društva, ki združuje vso to nerazvito območje, začeli razmišljati, kako obuditi spomine ob bližajoči se 35-letnici. Spoznali so, da so prvi poklicani k obujanju in ohranjanju revolucionarnih tradicij in dogodkov. Po mnogih razpravah, kako povezati vso medvojno zgodovino in revolucijo ter željo po napredku, so se na skupnem zboru občanov KS Krtina in Dob v Žejah 21. oktobra 1977 odločili, da z vsemi razpoložljivimi silami preko družbenopolitičnih skupnosti, ob pomoči združenega dela in mladinskih delavnih brigad zgradimo cesto na Trojico, ki bo tudi dokaz našega dela, dela vseh občanov, mladine in solidarnosti.

Občani so se v minulih obdobjih marsičemu odrekli, opravili veliko delavnih akcij in z lastnim prizadevanjem in skoraj prostovoljno pod Zg. Brezovico opravili odkop hriba, zgradili obstoječo cesto proti Brezovici, Žejam in dalje proti Trojici, cesto na Laze, most v Svidrih, izkopal 5 km jarka za položitev vodovodnih cevi v nižinskem predelu, zgradili 1, km ceste proti Dobu, veliko dela in sredstev pa so vložili pri elektrifikaciji Brezovice, Žej in Trojice. Ob prostih sobotah so vsi od najmlajšega do najstarejšega hodili na delavne akcije. S seboj so vzeli krampe, lopate, razna prevozna sredstva, malico in pa še nekaj denarja, da so lahko plačali stroje, ki so jih morali najemati. V takih življenjskih razmerah se je mladina vse pogosteje odločala za odselitev v dolino. Stari so ostajali sami, kmetije pa brez naslednikov, kar pa brez dvoma ni v ponos ne nam in ne naši družbi. Iz tega lahko sklepamo, da je naša želja upravičena, uresničljiva pa je samo z širo družbeno pomočjo.

Čestokrat slišimo za hrbtom ali pa kar naravnost „HRIBOVCI KAM RINETE?“ in pa „SAJ NISTE V PLANU, ZA VAS NI DENARJA!“ Ob vsem tem pa se človek nehote vpraša, če smo mi krivi, da smo rojeni na tem območju; ali res današnji družbi ne pomenimo ničesar več; ali smo res čisto vsega krivi sami, da nismo v planu in končno ali smo bili med NOB res taki, tako slabi do družbe? Na vsa ta vprašanja je samo eden odgovor in to NE! Trojičani

in okoličani med NOB niso nikdar oklevali s pomočjo partizanom, zavedali so se, da je to njihova dolžnost. Partizanom so dajali vse do zadnjega koščka kruha, četudi so vedeli, da bo potrebno naslednji dan zopet jesti, seveda če jih okupator ne bo pobil, zato te očitke sprejemajo še s toliko večjim ogorčenjem.

Kljub vsemu upamo, da bo družba začutila svojo dolžnost in tem krajem vrnila delček tistega, kar so ti kraji prispevali med NOB k osvoboditvi domovine in izgradnji socialistične družbe.

Trojičani smo trdno odločeni nadaljevati boj za boljši jutri. Prvi korak je bil storjen s sklepom, da zgradimo cesto—spomenik. V ta namen smo izvedli referendum, s katerim bomo zbrali okoli 90 starih milijonov do junija letos, opravili za preko 50 milijonov del na trasi v prvi fazi gradnje, odstopili in odkupili pa smo že zemljišča v vrednosti 50 milijonov. Sodelovali smo pri izdelavi projektov, v soboto 3. februarja pa smo s krajšo slovesnostjo pričeli z zemljskimi deli, ko je predsednik Skupščine občine Domžale tovariš Jernej Lenič z bagrom zaoral v ledino. Dejal je, da je šlo težko, da ga stroj v začetku ni ubogal, da pa je z vztrajnostjo uspel zaorati in nadalje dejal, da se bomo še srečevali s težavnimi nalogami pri gradnji, da pa jih bomo s skupnimi prizadevanji uspeli rešiti in gradnjo končati do roka, to je do letošnjega občinskega praznika Domžal in Kamnika — 27. julija.

Obiskali smo vse organizacije združenega dela v občini, jih seznanili s težavami in moramo reči, da so nas nekateri res razumeli kot so: GOZDNO GOSPODARSTVO, SLOVENIJALEs Radomlje, TERMIT Domžale, PAPIRNICA Količevo, MLINOSTROJ Domžale, SEMESADIKE Mengeš, GASILSKO DRUŠTVO Žeje—Trojica in pa JAMARSKO DRUŠTVO Simon Robič Domžale in nam že priskočile na pomoč. Prejeli smo že sredstva iz proračuna Sob Domžale, za kar se jim iskreno zahvaljujemo, od ostalih pa pričakujemo, da jim bodo sledile in to storile kar v najkrajšem času, kajti le tako bo objekt zgrajen do praznovanja 35-letnice požiga in občinskega praznika.

Smatramo, da bi tudi mladina morala dati svoj delež k gradnji spomenika — ceste. Prav bi bilo, ker občani upamo in potihoma zahtevamo, da se letošnja mladinska delovna brigada dodeli tem krajem kot pomoč pri zadnji fazi gradnje.

Cesta bo trajen spomin solidarnosti in dokaz pripadnosti ter gojitve svetlih tradicij NOB. Zavedamo se, da je prispevek OZD težko zaslužen in namenjen z marsikaterim odrekanjem, zato predlagamo, da se ob njeni otvoritvi odkrije spomenik, ki bo spominjal tudi poznejše rodove.

Združimo vse sile in sredstva, da začeto cesto — spomenik NOB dogradimo s skupnimi močmi, da bomo šli na proslavo ponosni in se dostojno oddolžili žrtvam okupatorja.

RIBIČI O SVOJEM DELU

Ribiška družina BISTRICA Domžale je na redni letni skupščini 18. februarja ocenila poročilo o svojem delu v preteklem letu. Skupščine so se udeležili poleg članov tudi Marjan Ahčan, predsednik Zveze ribiških družin Ljubljana, Maks Jeran, sekretar Občinske konference SZDL Domžale in ing. Prešeren, ki je zastopal skupščino občine Kamnik. Pred začetkom skupščine so se člani poklonili spominu umrlega Edvarda Kardeja, ki je včasih lovil ribe tudi v revirjih Pšate, s katerimi upravlja Ribiška družina Domžale. Ravno tako so se poklonili Francu Gregorinu in Juretu Brišniku, ki sta umrla v lanskem letu.

Iz poročila, ki ga je podal predsednik Franc Plešec, je razvidno, da je družina v lanskem letu praznovala 25-letnico svojega obstoja in ob tej priliki razvila tudi družinski prapor. Današnja ribiška družina je nastala z združitvijo družin Kamnika, Pšate in Domžal. Smotnost združitve je bila v tem, da bi družina razpolagala in upravljala z večjimi površinami in večimi vodotoki. Tako danes družina upravlja z vodami v dolžini preko 260 km in ima okoli 16 ha ribnikov in sicer v Moravčah, na Prevojah, Želodniku, na Križu in na Črnelem. Novo ustanovljena družina, ki so jo vodili Franc Končan, Zdene Skok in Herman Kleinlercher ter blagajnik Maks Dovžan, si je zadala nalogo, da skrbi za ohranjanje ribjega življa v tekočih vodah in za povečanje lovnih površin z obnovitvijo ribnikov. Čeprav je bilo v zadnjih časih veliko truda vloženega v to, da bi reke in poti postale čisti, družina vedno ni uspevala pri uresničevanju tega programa. Ravno zaradi tega je začela graditi ribnike in v njih gojiti raznovrstne ribe, ki obstojajo na našem območju. Močno onesnaženje voda je imelo v preteklih letih tudi za posledico pogin rib v posameznih vodotokih oziroma rekah. Samo v lanskem letu je bila družina oškodovana za približno 130.000 dinarjev zaradi zastrupitev, ki so nastale z industrijskimi odpadki.

Glede na to, da ob razvitju prapora niso bili posredovani javnosti podatki, kdo vse je pripomogel k temu razvitju, je skupščina sprejela sklep, da se njihova imena objavijo v tem sestavku. Tako danes objavljamo vse, ki so prispevali, in sicer za:

TRAKOVE: Skupščina občine Domžale, Občinski svet Zveze sindikatov Domžale, Ribiška družina Straža-Sava Vevče, Alič Franc in Betka Domžale.

ZA POSEBNO IZVEDBO ZLATEGA ŽEBLJIČKA: Franc Plešec, Rajko Bajec, Lado Konjar, Dušan Orel, Zdene Skok, Emil Tomc, Stane Učakar, Zdravko Vidmar, Anton Plevel in Zveza ribiških družin Ljubljana.

ZA ZLATE ŽEBLJIČKE: Venčeslav Perko, Blaž Sodnik, Vinko Stare, Pavel Šinkovec, Andrej Stirn, Jože Cvar, Darko Česen, Cvetko Česen, Ernest Ličen, Slavko Mavsar, Miro Mohor, Jože Oset, Janez Oset, Janko Janežič, Franc Janežič, Anton Terselič, Ivan

Ob razvitju prapora Ribiške družine Bistrica podaja poročilo dolgoletni predsednik Plešec Franc

Juhant, Jure Brišnik, Julij Casagrande, dr. Joža Čuček-Dolenšek, Živko Lukič, Stane Medič, Predrag Obradovič, Stojan Jarc, Milan Tomšič, Anton Berdnik, Ciril Burica, Anton Dragar, Srečko Lukati, Hinko Modlic, Janez Omahna, Jože Justin, Gojo Kern, str., Gojo Kern, ml., Leopold Krese, Stane Kosirni, Stane Lemut, Boris Lieber, Rajko Hauptman, Janez Peterca, Ignac Hribar, Maks Karba, Anton Volčini, Vasko Dojčinovič, Rajko Hafner, Jože Ličer, Alič Franc in Betka, Andrej Počivavšek, Juhant Milan in Janez, Občinska konferenca SZDL Domžale, Krajevna skupnost Domžale, Agroemona Domžale, Ribiška družina Železniki, Ribiška družina Tržič, Ribiška družina Šempeter, Marija Kolar, Franc Kralj, Stane Kovač, Alfonz Avbelj, Pavle Gros, Stane Orkič, Stane Pirnat, Bojan Znidaršič, Stane Koritnik, Franc Dermastja, Stanko Umnik, Anica Miklavčič, Zdravko Janežič, Anton Repovž, Stane Burica, Stojan Zupančič, Jože Kaič, Vinko Januš, Alojz Gostinčar in Vinko Plevel.

ZA SREBRNE ŽEBLJIČKE SO PRISPEVALI: Stojan Jovanovič, Jože Kolar, Marjan Kuhar, Miro Glavinac, Zvonimir Mlinar, Stane Medved, Sergej Merkandelj, Alojz Novak, Ljubo Nardin, Jože Najger, Toni Kleinlercher, Janez Serbo, Evgen Sila, Viktor in Anton Beravs, Jože Brvar, Andrej Colnar, Franc Godler, Josip Cvitanovič, Andrej Gregorič, Cvetko Gregorič, Franc Guna, Alojz Gostič, Janez Černivec, Andrej Cimžar, Anton Iglič, Franc Sever, Franc Strupi, Drago Šorn, Milan Stofla, Anton Pajer, Milan Obradovič, Anton Ravnikar, Franc Zajc, Miha Zabret, Andrej Ropotar, Josip Zupančič, Ivan Zupančič, Stane Ulčakar, Jože Zupan, Jože Zlebir, Jože Zika in Marjan Osenar.

V okviru praznovanja je bilo tudi družinsko tekmovanje, na katerem je sodelovalo 36 članov in 8 mladincev. Pri članih je bil vrstni red naslednji: Marjan Kotnik, Venčeslav Perko, Anton Ravnikar, Vinko Dolinar, Jože Brvar, Milan Tomšič, Josip Cvitanovič in Srečko Lukati.

Pri mladincih sta zasedla prvi mesti Miran Merčun in Darko Dremelj, pri pionirjih pa Robi Pajer.

Za letošnje leto so si člani družine zadali nalogo, da od Zavoda za ribištvo Ljubljana zahtevajo vrnitev Mlinščice od Dola do Kleč in izliva v Savo, kar bi uporabljali predvsem za športni ribolov. Poleg tega so sklenili, da so člani družine dolžni vršiti nadzorstvo nad vo-

dami, preprečevati krivolov in da vsakdo prispeva po 500 dinarjev, ki jih bodo porabili za vzdrževanje ribnikov in varstvo potokov in ostalih voda.

Želja vseh ribičev je, da bi čimprej začela polno obratovati čistilna naprava v Študi in da bi bile vse industrijske ter ostale odplake

speljane v povezovalni kanal Kamnik - Domžale.

Ob zaključku skupščine je bil izvoljen nov odbor in izrečena zahvala Postaji milice Domžale za pomoč, ki so jo delavci postaje nudili družini pri opravljanju nje-nega pomembnega dela.

F. Janežič

GASILCI NA VRHPOLJAH O DELU

Z občnega zbora gasilcev na Vrhopolju

Člani Gasilskega društva na Vrhopolju pri Moravčah so se 4. februarja zbrali na rednem občnem zboru, katerega so se udeležili tudi predstavniki Občinske gasilske zveze Vinško Blejec, predsednik Krajevne konference SZDL Anton Cerar, Krajevne skupnosti Vrhopolje-Zalog in številni člani društva.

Predsednik društva Valentin Cerar je v svojem poročilu nanizal vrsto zadev, ki so jih opravili člani društva v preteklem letu, izrekel pohvalo nekaterim najbolj prizadevnim in spregovoril tudi o tistih, ki stojijo ob strani. Nato so sledila poročila ostalih predstavnikov društva, iz katerih je bilo razvidno, da šteje društvo na Vrhopolju 68 članov, med katerimi je 55 še aktivnih. Na samem občnem zboru je bilo v članstvu sprejetih 7 mladincev, kar kaže, da se mladi zanimajo za delo v gasilskih vrstah. Predstavniki Občinske gasilske

zveze tovariš Blejec podelil značke udeležencem občinskega tekmovanja in ostala priznanja, ki so jih prejeli posamezni člani. Republiško priznanje II. stopnje sta prejela Valentin Cerar in Janez Birk. Občinsko odlikovanje III. stopnje pa so prejeli: Jože Planinc, Dominik Lenček, Janez Kunaver, Ciril Groselj in Janez Rožič.

Na občnem zboru so gasilci sprejeli obširen program dela za prihodnje leto. S pomočjo vseh krajanov bodo posvetili največjo prizadevnost proslavi ob 50-letnici obstoja društva, obnovi gasilskega doma in nabavi sodobne gasilske opreme. Ravno tako se bodo udeležili tečaja za podčastnike in strojnike, ki bo organiziran v okviru Občinske gasilske zveze.

Prepričani smo, da bodo prizadevni gasilci tudi ta program v celoti uresničili.

Jože Novak

POHOD NA STOL

Letošnjega pohoda na Stol se je udeležilo tudi več domžalskih planincev, ki so pripravili skupni pohod. Čeprav je bila letošnja trasa drugačna in so se organizatorji odločili zaradi varnosti za drugačen dostop, sam pohod ni izgubil na svojem pomenu. Letošnje pohodnike je vodila pot od Valvazorjega doma preko Žirovske in Dolslovske planine in nato do izhodiščnega položaja na višini 1320 m. Vsi udeleženci, razen dveh so se udeležili tudi svečanosti v spomin na boj Cankarjeve čete

na Stolu. Med domžalskimi planinci so bili tudi takšni, ki so bili že osemkrat na tem pohodu in upajo, da bodo šli še dvakrat in s tem dobili jubilejna priznanja, ki jih prejema tisti udeleženci, ki so bili že desetkrat na tej spominski slovesnosti.

V drugi polovici meseca marca bodo planinci organizirali spominski pohod na Porezen, na Notranjskem, kjer bo ravno tako znana spominska svečanost.

Ivan Dobovšek

90 LET GASILSKEGA DRUŠTVA PREVOJE

Spodobi se, da ob tako visokem jubileju napišemo nekaj besed v našem glasilu o društvu gasilcev s Prevoj, o njihovi zgodovini in o sedanjem delu.

Korenine gasilskega društva Prevoje segajo v leto 1888, ko je bil sedež društva tedaj še na Brdu; v kroniki je zapisano:

„Prostovoljno gasilsko društvo Brdo se je osnovalo na slovesnosti v Lukovici 30. septembra 1888. Tukajšnji trgovec in posestnik Luka Mlakar pa je bil enoglasno izbran za ustanovitelja društva. Prijavljenih je bilo 60 članov, toda le 35 se jih je sprejelo v društvo zaradi velikih stroškov. Prvič so ognjegasci omenjenega društva gasili oktobra 1888 ob drugi uri popoldan, ko je začelo goret pri posestniku Lovru Igljču v Rafolčah. Društvo je bilo pri gašenju polnoštevilno ter je delovalo do 10. ure zvečer, da se je ogenj zadušil. Častni načelnik in notar Janko Kersnik z Brda je pogostil ognjegasce s pivom.“

Prva javna vadba in slovesna obljuba je bila 8. oktobra 1888 popoldne v Lukovici in izvedene so bile tudi prve volitve. Voljeni so bili skoraj enoglasno:

Janko Kersnik — notar na Brdu kot častni načelnik in pokrovitelj
Luka Mlakar — načelnik
Josip Rus — podnačelnik
Karol Sever — poveljnik plezalcev
Jakob Novak — poveljnik brizgalne
Anton Osolin — poveljnik varuhov
Nikolaj Mazuran — zaupnik in preglednik
Jurij Škofic — zaupnik in odbornik.

Prvo odlikovanje je prejel Anton Osolin iz Šentvida in sicer tolar in 2 forinta, ker je prvi pripeljal brizgalno na lice mesta pri požaru v Rafolčah in zato, ker je tedaj delal z vso prizadevnostjo.

V letu 1889 je imelo društvo že 83 članov in je z uspehom delovalo na kulturnem in družabnem področju.

Že tedaj so se gasilskih srečanj in prireditvev udeleževali predstavniki ostalih gasilskih društev. V kroniki so že 1889 navedena naslednja društva: Vransko, Gornji grad, Kranj, Kamnik, Dob, Ljubljana in deputaciji iz Šiške in Šentvida nad Ljubljano.

Do leta 1906 društvo ni imelo

Tone Homar

DIMNIKARSKA SLUŽBA IN NJENE DEJAVNOSTI

V zadnjem času je bilo zastavljenih več vprašanj na zborih skupščine občine Domžale o dimnikarski službi in njenih storitvah kot tudi vprašanje v zvezi z obračunavanjem teh storitev. Iz vprašanj je razvidno, da so posledica nepoznavanja pravnih aktov, ki urejajo to področje. Ker pa smo skoraj vsi občani koristniki uslug dimnikarske službe je potrebno, da se vsaj okvirno seznanimo s pravicami in obveznostmi tudi na tem področju.

Zakon o dimnikarski službi (Uradni list SRS, št. 16/74) določa organiza-

bistvenih vodstvenih sprememb. Te ga leta pa so bili izvoljeni Martin Sušnik za načelnika, Lovrenc Rak za podnačelnika in Leopold Kern za tajnika.

Dne 12.8.1906 se je društvo udeležilo ustanovitve gasilskega društva Stob in 14.7.1907 gasilskega društva Trzin. Sredstva je društvo dobivalo od gosposke, premožnih kmetov in članov ter s prirejanjem veselic in tombol.

Prva ročna brizgalna je bila stara in so jo kupili nekje v Tuhinjski dolini. Nova pa je bila kupljena na Dunaju 7.12.1888.

Med prvo svetovno vojno je društvo mirovalo, saj so morali člani v vojsko. Leta 1931 je bila nabavljena prva motorna brizgalna, katera je bila sprejeta z velikimi častmi in parado; zbor udeležencev parade je bil pri Pevcu v Šentvidu. Ta motor-ka deluje še danes in se nahaja v gasilskem domu v Šentvidu.

Gasilsko društvo Prevoje, katero je delovalo vse do tedaj v sklopu gasilskega društva Brdo, se je osamosvojilo 9.9.1948; tedaj se je Gasilsko društvo Brdo razdelilo na Gasilsko društvo Prevoje in Gasilsko društvo Lukovica. 29.8.1948 je bil za predsednika izvoljen Andrejka Martin in za poveljnika pa Jože Lončar. Leta 1953 so zastavili temeljna dela za nov gasilski dom in z delom končali do julija 1955, ko je bila otvoritev. Nova motorna brizgalna SORA je bila kupljena leta 1966. Nov prapor so razvili 1958. Prvi gasilski kombi je bil kupljen leta 1969. Hiter tempo razvoja gasilske opreme in s tem večja učinkovitost gasilcev pa jih je silil, da so leta 1973 kupili novo motorno brizgalno ROSENBAWER. Po štirih letih pa je tudi kombi dočkal zamenjavo. Kupljen je bil kombi FIAT. Ker so bili tehnično kar dobro opremljeni, so se odločili, da bodo razširili gasilski dom in ga uredili v skladu z njihovimi potrebami. Z obnovo so pričeli leta 1976 in nadaljevali v letu 1977 in 1978. Dne 16. julija 1978 pa je bil dosežen cilj in prenovljen dom je bil slavnostno odprt. Ta delovna zmaga je njihov največji uspeh, saj znaša vrednost izvršenih del 400.000 din, katere so zbrali s samoprispevkom krajanov in članov gasilcev, prostovoljnimi delom in z manjšimi prispevki družbene skupnosti. Gasilski dom je med najlepšimi v naši občini . . .

Povem naj še to, da društvo šteje 100 članov in pionirjev ter dva častna člana: Franca Stupica in Sandija Rihtarja.

cijo, pravice in obveznosti dimnikarske službe in pravice in obveznosti uporabnikov storitev te službe.

Nekatere važnejše določbe za dimnikarske službe:

- dimnikarska služba obsega pregledovanje in čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in prezračevalnih naprav;
- dimnikarska služba se organizira v skladu z občinskimi načrtom o ukrepih za varstvo pred požarom in mora biti zagotovljena na celotnem območju občine;
- dimnikarska služba je dejavnost

posebnega družbenega pomena;

- dimnikarsko dejavnost opravljajo dimnikarske organizacije ter samostojni dimnikarski obrtniki;

- dimnikarske storitve smejo opravljati samo osebe, ki imajo strokovno izobrazbo dimnikarja;

- dimnikarska organizacija oziroma samostojni obrtnik sta dolžna pregledovati in čistiti kurilne naprave, dimne vode in prezračevalne naprave v predpisanih rokih in tako, da je odstranjena nevarnost požara oziroma zastrupitve s plinom ter sta odgovorna za to, da so naprave v teh rokih na predpisan način pregledane in očiščene;

- dimnikar mora opozoriti uporabnika kurilne naprave na nepravilnosti in tudi določiti rok za odpravo pomanjkljivosti. V kolikor pomanjkljivost v roku ni odpravljena na to opozori pristojno inšpekcijo;

- pri opravljanju svojih dolžnosti ima dimnikar pravico vstopiti v prostore zgradbe, kjer je kurilna naprava, dimni vod ali prezračevalna naprava. Določbe zakona za uporabnike:

- organizacije združenega dela, ki uporabljajo kurilne naprave, dimne vode in prezračevalne naprave ali drug uporabnik teh naprav mora skrbeti za to, da so te naprave pregledane in očiščene v predpisanih rokih po pooblaščenim dimnikarski organizaciji oziroma samostojnem dimnikarskem obrtniku;

- uporabnik kurilnih naprav, dimnovodnih vodov oziroma prezračevalnih naprav, ki jih je dimnikar dolžan očistiti ali pregledati, mora dimnikarju omogočiti prost dostop do njih.

Zakon predvideva tudi kazenske določbe.

Z denarno kaznijo do 10.000 din se kaznuje za prekršek dimnikarska organizacija, če:

- ne pregleda in ne očisti kurilne naprave, dimnega voda ali prezračevalne naprave na način in v predpisanih rokih;

- opravlja dimnikarske storitve izven območja, za katerega je pooblaščen. Z denarno kaznijo do 5.000 din se kaznuje za prekršek:

- občan, ki samostojno opravlja

CENE DIMNIKARSKIH STORITEV

V Uradnem vestniku SOB Domžale št. 5/78 je bil objavljen sklep IS SOB Domžale o soglasju k cenam dimnikarskih storitev.

Za zasebna gospodinjstva veljajo sledeče cene:

Elementi	Trda goriva	Tekoča goriva	Plinasta goriva
1. Čiščenje:			
a) šteditnikov,	22,90	31,00	—
peči,	22,90	31,00	—
cent. kur. naprav	51,50	51,50	—
b) dimnovodnih kanalov	8,10	8,10	10,60
dimnikov,	18,60	18,60	26,10
iztočnic, kanalov	10,60	10,60	10,60
c) naprav za prezračevanje	26,10	26,10	26,10
2. Pregled:			
a) kurilnih naprav	10,60	10,60	—
dimnovodnih kanalov	3,10	3,10	3,10
b) dimnikov	10,60	10,60	10,60
iztočnic dimnikov	5,00	5,00	5,00
c) prezračevalnih naprav	10,60	10,60	10,60
3. Izžiganje:			
nafta	186,00	93,00	—
	14,10	14,10	—
	200,10	107,10	—
4. Meritve sajavosti:			
— cent. kur. naprava	186,00	186,00	—

S tem preletom skozi pravne akte, ki urejajo dimnikarsko službo, sem hotel prikazati, kako dimnikarji opravljajo svojo službo in če je ne, kako naj bi jo opravljal. Na drugi strani pa sem hotel prikazati tudi obveznosti vsakega uporabnika kurilnih naprav, ki jih mora

dimnikarske storitve, čeprav nima strokovne izobrazbe dimnikarja;

- uporabnik kurilne naprave, dimnega voda ali prezračevalne naprave, če:

- a) ne poskrbi za to, da so kurilne naprave, dimni vodi ali prezračevalne naprave očiščene;

- b) zaupa samostojno čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in prezračevalnih naprav drugi nepooblaščenim osebam;

- c) ne odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti v skladu z odločbo pristojne inšpekcije;

- d) dimnikarju ne omogoči prostega dostopa do kurilnih naprav, dimnih vodov in prezračevalnih naprav, ki jih je dimnikar dolžan čistiti ali pregledati ali mu onemogoči čistiti ali pregledati te naprave ali mu ne da na vpogled načrta zgradbe.

Pravilnik o rokih in načinu čiščenja in pregledovanja kurilnih naprav, dimnovodov in prezračevalnih naprav ter o meritvah dimne ali druge emisije kurišč (Uradni list SRS, št. 1/76), konkretno določa roke čiščenja za posamezne vrste kurilnih naprav.

1. Kurilne naprave na trda goriva, dimnovodi in dimniki v zasebnih gospodinjstvih se čistijo 1 x mesečno.

2. Kurilne naprave na tekoča goriva, dimnovodi in dimniki v zasebnih gospodinjstvih se čistijo najmanj 1x letno.

3. Dimnovodi in dimniki kurilnih naprav na plinasta goriva se čistijo po potrebi, najmanj pa 1 x letno.

4. Iztočnice dimnikov se morajo čistiti najmanj 1 x letno.

5. Meritve sajavosti dimnih plinov se opravljajo 1 x letno.

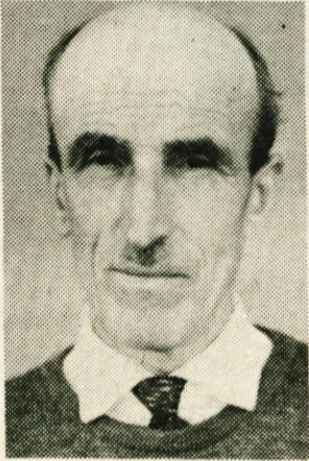
9. člen navedenega pravilnika pa določa, da čiščenje kurilnih naprav, dimnih vodov in prezračevalnih naprav oziroma meritev sajavosti dimnih plinov mora izvršiti tudi v krajših rokih, če to ugotovi dimnikarska organizacija, ali to zahteva uporabnik naprave ali organ pristojne inšpekcije.

12. člen pravilnika pa določa, da mora dimnikar opraviti dimnikarsko storitev vestno, strokovno in s potrebno obzirnostjo do uporabnika kurilne naprave in do njegovega premoženja. Uporabniku mora dimnikar pravočasno sporočiti dan pregleda oziroma čiščenja.

Požarni inšpektor
Trobec ing. Marjan

JOŽE ROŽIČ – ANČNIK

Na moravškem pokopališču smo se za vedno poslovili preteklega leta od borca Jožeta iz Zg. Tustanja. Jože se je rodil pred 72. leti na Vrhpolju pri Moravčah. Izhajal je iz srednje kmečke družine. V mladih letih je delal doma na kmetiji in pri sosedih.

Pokojni Jože je bil eden od organizatorjev in soustanoviteljev gasilskega društva Vrhpolje leta 1929 in pozneje tudi med prvimi pri graditvi doma. Nikoli mu ni bilo težko opraviti delo za društvo. Zaradi tega je bil med gasilci cenjen in spoštovan. Za dela, ki jih je opravil v gasilskih vrstah je bil od Gasilske zveze odlikovan za 30 in za 40 letno delo.

V času okupacije se je Jože vključil v vrste tistih, ki se niso pokorili okupatorju. Tako sta skupaj z ženo Ernesto delala na terenu, in nudila zavetišče tencem, ranjencem in tudi borcem, ki so prihajali k njima. Zaradi tega sodelovanja se je moral Jože aktivno vključiti v jeseni 1943 v XII. udarno brigado, ki se je tokrat zadrževala na Dolenjskem. Za hrabrost je prejel odlikovanje in lani pa na proslavi v Mokronogu še bronast kipec-partizana XII. SNOB–1943–1978.

Jože je več kot 32 let redno vsak dan in ob vsakem vremenu vozil s konjsko vprego mleko, ki ga je pobiral po vaseh od Zg. Tustanja vse do Sela.

Pokojni Jože je bil poznan in priljubljen daleč naokoli. Od pokojnika so se poslovili številni gasilci s prapori, soborci, prijatelji, pevci in govorniki, ki so orisali njegovo življenjsko pot in delo.

Dobrega tovariša in borca bomo krajani Vrhpolja in vsi, ki so ga poznali ohranili v lepem spominu.

Jože Novak

VIKTOR BRECELJNIK

Na homškem pokopališču smo se 1. februarja poslovili od

Viktorja Brecljnika. Pokojnik se je rodil pred 64. leti na Krtini v kmečki družini. V mladosti se je izučil za mizarja in delal pri raznih mojstrih.

V začetku II. svetovne vojne se je vključil v narodnosvobodilno gibanje in kot aktivist zbiral orožje in drug material in vzdrževal zvezo med Radomljami–Krtino–Račo, kjer je delovala Radomeljska četa, v katero je pozneje tudi vstopil. Toda zaradi bolezni je bil leta 1943 poslan domov, vendar ni prenehal z delom. Nemci so ga

na eni izmed takih poti ujeli v Dolenjah, ga odpeljali v Šentvid pri Lukovici, ga mučili in ker mu niso mogli ničesar dokazati spustili domov. Do konca vojne je delal za partizane kolikor je mogel.

Leta 1949 se je poročil in se preselil v Preserje ter se zaposlil v Slovenijalesu vse do upokojitve.

Pokojni Viktor je bil priljubljen, saj so ga številni prijatelji pospremili na zadnji poti. Župnik ga je orisal kot dobrega očeta in gospodarja, pevci pa so mu zapeli žalostinke v poslednji pozdrav.

Viktorja bomo ohranili v trajnem spominu.

F. Stegnar

ANTON SEMEJA

V ponedeljek 19. februarja smo se na dobskem pokopališču poslovili od znanega glasbenega učitelja Tončka Semeja. Na domu se je od njega poslovil predstavnik Glasbene šole Domžale, na pokopališču pa predstavnik družbenopolitičnih organizacij Doba Jože Orehek, ki je med drugim omenil, da je bil pokojnik 30 let član KPS in da je z glasbo veliko prispeval k izgradnji domovine, predvsem nastopi glasbenih skupin na mladinskih delavnih akcijah. Od njega so se poslovili nekdanji učenci, pevski zbor Društva upokojencev Janez Cerar iz Domžal ter Godba na pihala Domžale.

Tonček Semeja je bil rojen pred 78. leti. Čeprav je se izučil za čevljarja pri očetu, je imel

vseskozi veselje do glasbe, ki ji je ostal zvest do smrti. Izhajal je iz družine, kjer je bilo devet otrok, zato starši tudi niso mogli ugoditi njegovi želji, da bi se lahko posvetil glasbi. Glasbe se je učil privatno, z devetimi leti najprej violino pri takratnem osnovnošolskem učitelju v Šentvidu pri Lukovici, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo.

Že pred vojno ga poznamo kot vodjo zborčka Malih harmonikarjev v Domžalah. Prvi nastop so imeli harmonikarji že nekaj mesecev po ustanovitvi in to 3. julija 1938 v Godbenem domu v Domžalah. Pod vodstvom neumornega Tončka so nastopali vse do pričetka 2. svetovne vojne v številnih krajih v okolici Ljubljane in Kamnika.

Med vojno je to delo prenehalo.

Takoj po vojni je osnoval mladinski orkester, s katerim je imel več kot 60 samostojnih koncertov, orkestraši so pa pod njegovim vodstvom nastopali na številnih proslavah in prireditvah. Dvakrat so nastopili tudi na progi Šamac–Sarajevo, na progi Brčko–Banoviči, na avtocesti Zagreb–Beograd in drugod. To delo je opravljal vse do ustanovitve Glasbene šole Domžale 1. septembra 1950, nakar je poučeval predvsem harmoniko in kitaro. Harmoniko in kitaro je učil tudi v oddelku Glasbene šole Domžale v Krašnji in v Moravčah. Poleg tega je vodil tudi tamburaške zборе Svobode Vir, Svobode Dob in KUD Papirnice Količevo. V Glasbeni šoli Domžale je učil vse do upokojitve leta 1965. Glasbi se pa tudi po upokojitvi ni odrekel in je še naprej učil v Mostah in Komendi ter Dolskem, številne otroke pa kar na domu in to prav do zadnjega, čeprav je bil že nekaj časa zaradi nesrečnega padca vezan na dom.

Vzgojil je in dal pobudo za nadaljnji študij mnogim mladim glasbenikom, med njimi tudi pianistu Aciju Bertonciju, ki so mu za to prav gotovo hvaležni. Za svoje uspešno delo je prejel tudi številna priznanja in pohvale, med njimi srebrno značko II. stopnje Zveze Svobod Ljubljana in orden dela III. stopnje.

Spominjali se ga bomo kot enega izmed najbolj prizadevnih za ustanovitev Glasbene šole Domžale in kot plodovitega glasbenega učitelja. Počivaj v miru v domači zemlji.

Tone Ravnikar

IVANKA GOSTIČ

Na domžalskih žalah smo se v soboto, 24. februarja poslovili od znane družbenopolitične delavke tovarišice Ivanke Gostičeve. Ivanka se je rodila pred 63. leti v Pečah, v številni delavski družini in je že v zgodnji mladosti morala zapustiti dom in iti služiti kot gospodinjka pomočnica k bogatim družinam, kjer jo je zatekla tudi II. svetovna vojna. Kmalu se je vključila v narodnosvobodilno gibanje, bila leta 1943 izdana in nato odpeljana v taborišče Schwarzenberg in pozneje v Nürnberg, od koder je ta 1944 pobegnila in se vrnila v Moravško dolino. Tu je našla požgani dom, domači so bili izseljeni in v partizanih, sama pa je pri drugih našla drugi dom in začela zopet z delom.

Kot delavka v delovni organizaciji Universale se je vključila v delo Socialistične zveze, Rdečega križa in borčevske organizacije. Več kot deset let je bila poverjenik za pobiranje članarine in nobena pot ji ni bila pretežka. Pomagala je povsod in s svojo toploto in tovariško besedo našla pot do slehernega človeka.

Nenadna smrt jo je iztrgala iz naše sredine in zaustavila njen korak sredi prizadevanj, kako bi skupaj z drugimi še bolj poživila delo v novi organiziranosti Socialistične zveze v Domžalah in tudi med borci, kjer je rada obujala spomine na leta vojne in prizadevanja za graditev lepše prihodnosti.

Od tovarišice Ivanke sta se poslovili Dragica Kolenc in Matilda Cerar, ki sta orisali njeno delo, pevci Društva upokojencev Domžale, Domžalska godba, številni prapori in množica občanov, saj so pokojno Ivanko dobro poznali. Vsi ji želimo, da mirno počiva v tisti zemlji, ki jo je ljubila in se razdajala za njen bogatejši jutrišnji dan.

J. F.

OGLEAS

POPRAVILO pralnih strojev
Gorenje, Zoppas, Candy.

Šimic ing. Miro
Nova ulica 2,
61230 Domžale

OGLEAS

ČISTILKO sprejem v
redno delovno razmerje za
4 ure dnevno.

Retelj Vida, Kovičeva 10,
Domžale.

OGLEAS

Starejšo gospo – ljubiteljico otrok iščem za varstvo
3-mesečne hčerke na domu.
Naslov: Ljube Šercerja 1,
Domžale, telefon 72-894.

OGLEAS

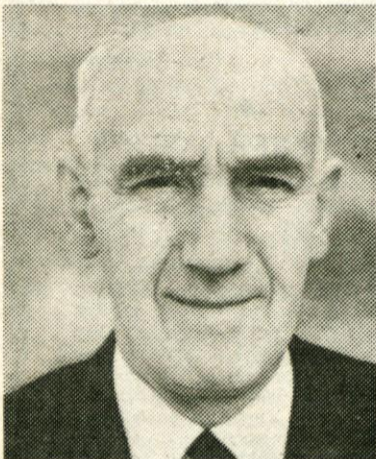
IZDELUJEM sedežne garniture, tudi po naročilu in popravila.
Šivanje in montaža zaves.

Tapetništvo-dekoracije
Sever Peter, Šmarca 32 e
61240 Kamnik

ZAHVALA

Ob boleči izgubi skrbnega očeta, dedka,
brata in strica

MARTINA DOLINŠKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem podjetja VIATOR Ljubljana, TRAK Mengeš, SEMESADIKE Mengeš, INDUPLATI Jarše in znancem za izrečeno sožalje in toliko darovanega lepega cvetja ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi govorniku ZB za poslovilne besede ter Oktetu iz Mengša. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Njegovi:
žena Lojzka, sinovi in hčere

OB OBLETNICI

2. marca je minilo dve leti, ko nas je za vedno zapustil

JANEZ KRŽAN

rojen 26.12.1891 na Gorici pri Moravčah, član vojnih vojaških invalidov.

Hvala vsem, ki so nam takrat stali ob strani, nas tolažili in nam pomagali. Dragi ata, stari ata in ded! Nismo te še pozabili, še vedno si v naših srcih, dober, potrpežljiv in nenadomestljiv.

Vsi tvoji domačini!

ZAHVALA

Ob smrti naše dobre mame

JUTERŠEK MARJETE

Vapove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala dr. Petru Cerarju za zdravniško oskrbo, župniku za tako svečano opravljeni obred in poslovilni govor, organizaciji ZB Dob, praporščaku kot govorniku, GD Dob za častno spremstvo, pevcem okteta „Tosama“, ter pevcem cerkvenega zbora za žalostinke.

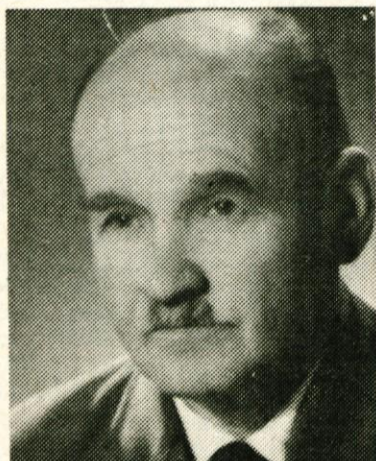
Sinova Slavo in Dano
v imenu sorodstva.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega ata,
deda in pradeda

RUDOLFA BISTANA

iz Gorice pri Moravčah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in znancem za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo domačemu zdravniku, patronažni sestri Slavki, župniku za poslovilne besede, pevcem in godbi, praporščaku, Društvu upokojencev, Krajevni organizaciji ZB NOV, delovnim organizacijam TERMIT, Osnovni šoli Dob in Slovenijales Radomlje. Vsem iskrena hvala!

V imenu sorodstva:
družina Luzar

OGLAS

Delavca /odsluženi voj. rok/ ali vlagalko – knjigovoeško delavko zaposlimo takoj ali po dogovoru.

Lahko in čisto enoizmensko delo.

Informacije na telefon 72-519.

OGLAS

V stolpnici Simona Jenka 9
Domžale prodam garažo.

Informacije dobite pri
Mezgec Mitju – isti naslov.

KOMUNALNO GOSPODARSTVO MENGEŠ p.o.

Mengeš, Prešernova c. 2

zaposli

kvalificirane zidarje
priučene zidarje
delavce z osnovno ali nepopolno osnovno šolo
Delo se združuje za nedoločen čas.
Vse informacije dobite na upravi podjetja.

ABC POMURKA Trgovsko gostinska delovna organizacija NAPREDEK DOMŽALE o. sub. o.

Komisije za delovna razmerja objavljajo naslednje proste delovne naloge:

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

1. INTERNI KONTROLOR

Pogoj: – višja ali srednja izobrazba ekonomske smeri
– 2 oz. 4 leta delovnih izkušenj

TOZD OPREMOTEHNA

2. ODDELKOVODJA DROGERIJE

Pogoj: – poslovodska šola
– dve leti delovnih izkušenj

3. VEČ PRODAJALCEV

– KV prodajalec tehnične, mešane in pohištvene stroke
– dve leti delovnih izkušenj

4. ČISTILKA

Pogoj: – NKV delavka

TOZD PREHRANA

5. POSLOVODJA POSLOVALNICE ŠTUDA

Pogoj: – poslovodska šola ali KV prodajalec
– 2 oz. 4 leta delovnih izkušenj

6. POSLOVODJA PRODAJALNE PIJAČ V IHANU

Pogoj: – poslovodska šola ali KV prodajalec
– 2 oz. 4 leta delovnih izkušenj

TOZD GOSTINSTVO IN TURIZEM

7. VEČ NATAKARJEV

Pogoj: – KV natakarkar
– dve leti delovnih izkušenj

8. ČISTILKA

Pogoj: – NKV delavka

Za opravljanje delovnih nalog od 1 – 8 je pogoj poskusno delo. Rok za prijave je 15 dni po objavi na naslov Trgovsko gostinska delovna organizacija Napredek Domžale, Ljubljanska 64.

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ IZVRŠNI ODBOR DOMŽALE

razpisuje opravila in naloge

TAJNIKA za 4-urno zaposlitev

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- imeti mora srednjo oz. višješolsko izobrazbo,
- prednost imajo kandidati s humanistično usmeritvijo,
- kandidat mora imeti organizacijske sposobnosti za delo s kulturnimi dejavnostmi in društvi, ki jih združuje ZKO, prednost imajo kandidati, ki so že doslej opravljali take ali podobne naloge.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema izvršni odbor Zveze kulturnih organizacij Domžale 15 dni po objavi.

VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD OBČINE DOMŽALE

Delavski svet

objavlja

4 prosta delovna mesta vzgojiteljic za nedoločen čas.

Pogoji:

- končana vzgojiteljska šola – petletna
- moralno-politična neoporečnost.

Prošnje z dokazili prinesite osebno na upravo zavoda, Savska 3, v 15 dneh po objavi razpisa.

KARATE DRUŠTVO DOMŽALE ŽE PET LET USPEŠNO DELA

Trainer Slavko Šorotar in Vlado Paradižnik med vajo „udarec iz skoka”

Karate kot šport in večina dobiva v naši družbi vse večjo vlogo. To kaže veliko število karate društev, ki še narašča. Vse večjo vlogo imamo tudi v evropskem in svetovnem merilu. Karate in druge borilne veščine so pri nas zastopane v vsej svoji raznolikosti in različnem pristopu k načinu treniranja.

In zakaj se mnogi navdušijo za ta šport? Razlogi so različni. Iz ankete, ki jo izvaja Karate društvo Domžale ob vpisu, je razvidno, da si mnogi novi člani želijo predvsem kvalitetno in redno športno dejavnost. Drugi se želijo naučiti samoobrambe, mnogi pa želijo v karateju doseči tudi vrhunsko kvaliteto.

Velik pomen pa ima karate tudi v našem SLO, saj pomenijo številni občani, ki so spoznali vsaj osnovne principe samoobrambe, večjo obrambno moč naše družbe.

Da bi zadostili vsem tem željam, so mnogo storili tudi člani KD Domžale. Največ zaslug pri tem imata trener Slavko Šorotar in tehnični mentor društva Vlado Paradižnik, mojster karateja 4. dan. Program treninga je namreč priredil tako, da člani lahko trenirajo rekreativno, za samoobrambo ali pa za vrhunske dosežke. V klasičnem karateju obstojajo tekmovanja v bojih le za člane in mladince po letu ali dveh treninga, pionirji in dekleta pa tekmujejo le v izvajanju sestavov ali kat. V KD Domžale pa so sklenili zagotoviti ustrezno preizkušanje znanja vsem svojim članom.

Pionirjem, dekletom in vsem novim članom so zagotovljena tekmovanja že po nekaj mesecih treninga. Na teh tekmovanjih niso možne poškodbe zaradi vsestranske zaščite tekmovalcev, predvsem pionirjev, ki jim je to zelo dobra stimulacija za intenziven trening.

S temi tekmovanji pridobivajo člani realno bojno sposobnost, ki edina po-kaže, koliko se je kdo naučil!

V petih letih svojega dela pa so domžalski karateisti dosegli tudi več lepih športnih uspehov. Posegli so po prvih mestih na republiških in prijateljskih prvenstvih in turnirjih.

Občinska ZTKO je društvu zagotovila osnovna sredstva za delo, kar je vsekakor osnovni pogoj za uspešno in nemoteno delo.

Mnogi Domžalčani pa so si vsako leto lahko ogledali več turnirjev. Na zadnjem turnirju so imeli veliko uspeha člani z nižjimi pasovi, saj so zasedli 1., 2. in 4. mesto. V kategoriji višjih pasov pa so bili zelo kvalitetni boji. Tekmovanje je imelo dokaj množičen značaj, saj je sodelovalo kar 74 tekmovalcev.

Mnogo je bilo v zadnjem letu storjenega tudi na področju organizacije, saj pri delu društva enakopravno in intenzivno sodelujejo prav vsi člani društva. Med drugim pa so dosegli člani tudi to, da se plačuje kotizacija za izpite le do oranžnega pasu, vsi nadaljnji izpiti pa so brezplačni.

Zelo pa si člani KD Domžale želijo, da bodo tudi v naslednjih petih letih lahko še mnogo storili na področju karateja in telesne kulture in da bodo, kot doslej, mnoge generacije mladih koristno preživele svoj prosti čas in utrdile medsebojno prijateljstvo.

Vse, ki jih zanimajo borilne veščine, moderni karate in trening z nunčaki, vabimo k vpisu v Karate društvo Domžale. Vpis bo do 7. 3. 1979 od 18. do 19. ure pred telovadnico Poklicne šole Domžale, vsak ponedeljek in sredo.

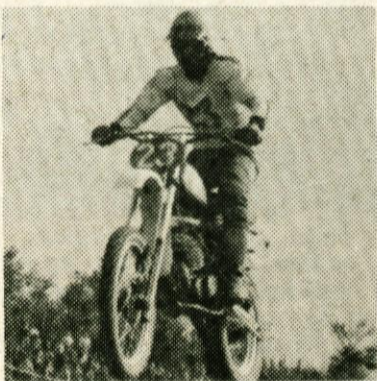
K vpisu vabimo tudi pionirje, dekleta in starejše člane.

Slavko Šorotar

MOTO ŠPORT

MARJAN AVBELJ – DRŽAVNI PRVAK V MOTOKROSU

Le še dober mesec dni nas loči do pričetka tekmovanj v motokrosu, ki bo za vse ljubitelje tega atraktivnega športa v naši občini še posebno zanimivo. Kako tudi ne, saj se bo za visoko uvrstitev na državnem prvenstvu v razredu 250 ccm potegoval lanskoletni državni prvak, 21-letni Lukovčan MARJAN AVBELJ. Tako lahko z veseljem ugotavljamo, da ima domžalska občina prvič v zgodovini tudi državnega prvaka v motokrosu.

Marjan Avbelj med vožnjo

(Nadaljevanje na 20. strani)

Telesnokulturna skupnost Domžale, Občinski svet Zveze sindikatov Domžale in Zveza telesnokulturnih organizacij občine Domžale objavljajo

RAZPIS

občinskega prvenstva v veleslalomu za leto 1979, ki se šteje kot XVI. občinsko sindikalno in I. občinsko prvenstvo, dne 24. 3. 1979 na Veliki planini – štart ob 10. uri.

1. Tekmovalni razredi

ŽENSKESKE	MOŠKI	
A od 16 do 20 let	A od 16 do 20 let	E od 38 do 45 let
B od 21 do 25 let	B od 21 do 25 let	F nad 45 let
C od 26 do 35 let	C od 26 do 30 let	
D nad 35 let.	D od 31 do 37 let	

Tekmuje se ekipno in posamično.

2. Pravico nastopa

Imajo vsi občani občine Domžale, stanujoči na področju občine in vsi delavci v družbenem in privatnem sektorju z območja občine Domžale.

Pravice nastopa nimajo selekcionirani in kategorizirani tekmovalci smučarskih klubov z območja občine Domžale ali izven nje.

3. Prijave

Prijave so lahko ekipne ali posamične, najkasneje do 15. 3. 1979 na naslov: ZTKO občine Domžale pp. 32. 61230 Domžale.

Ekipne prijave:

- ekipe KS – krajevnih skupnosti,
- ekipe DO in TOZD,
- ekipe DPO – družbeno političnih organizacij,
- ekipe DZPS – delavci zaposleni v privatnem sektorju.

V prijavi je potrebno navesti naziv prijavljene ekipe, poimenski seznam članov ekipe, posamično po razredih ter datum in letnico rojstva tekmovalca-ke.

Zaradi lažjega obveščanja je nujno potrebno navesti tudi ime in priimek vodje ekipe ter njegov naslov.

4. Žrebanje – bo dne 19. 3. 1979 ob 17. uri v mali dvorani KC Domžale ob prisotnosti vseh vodij ekip.

5. Rezultati

Tekmuje se ekipno v obeh skupinah – ženske in moški. Ekipno ženske – ekipa mora imeti uvrstitev vsaj v dveh razredih.

Ekipno moški – ekipa mora imeti uvrstitev vsaj v treh razredih. Ekipe – popolne, v obeh skupinah – se uvrščajo po doseženih rezultatih v skupno ekipno uvrstitev.

Vse ekipe bodo uvrščene ne glede na rezultat, oziroma svojo popolnost in sicer:

- če ekipa ni popolna, se ji v seštevek prišteje čas zadnjega v manjkajočem razredu ter dodatna kazenska minuta. To velja za obe konkurenci – moški, ženske.

V rezultate se upoštevajo dejanski doseženi časi v posamezni konkurenci.

6. Razglasitev bo v domžalskem domu na Veliki planini ob 14. uri.

7. Priznanja

- Medalje prejmejo trije prvouvrščeni v vsakem razredu.
- Plakete prejmejo tri prvouvrščene ekipe v konkurenci moških oziroma ženskih ekip.
- Pokal Ob SZS Domžale prejme najbolje uvrščena ekipa iz DO, TOZD, DPO ali DZPS.
- Pokal ZTKO Domžale prejme najbolje uvrščena ekipa iz celotnega tekmovanja.

8. Nagrade – po razglasitvi rezultatov bo žrebanje nagrad.

Vsi nastopajoči iz štartne liste imajo pravico do žrebanja ne glede na uvrstitev.

9. Prijavnina – znaša za posameznika 30,00 dinarjev. Sredstva iz prijavnin se uporabijo za nabavo nagrad. Prijavnina se priloži ob prijavah.

10. Diskvalifikacije – bodo objavljene pred razglasitvijo.

11. Vsak tekmovalec tekmuje na lastno odgovornost in svoje stroške.

12. Izvajalec tekmovanja – Smučarsko društvo Domžale v sodelovanju z Zvezo telesnokulturnih organizacij občine Domžale.

13. Tekmovanje bo predvidoma na Veliki planini. Ob žrebanju dne 19. 3. bo dokončna odločitev glede kraja izvedbe tekmovanja (Velika planina, Kranjska gora, Soriška planina, Kravec).

ALPINISTI SILIJO V VRH

Med športniki iz naše občine so redkokdaj omenjeni alpinisti, čeprav člani alpinističnih odsekov v Domžalah in Mengšu z vzponi pogosto posegajo prav v vrhunski razred. V lanskem letu so s svojimi podvigi dosegli zelo lepe rezultate, ne samo na republiškem, ampak celo na državnem nivoju. Šuštaršič Janez (AO Mengeš) je v alpinističnem ocenjevanju dosegel kar mednarodni rang, Veselko Matjaž (AO Domžale) in Miro Štebe (AO Mengeš) sta bila uvrščena v državni rang, republiški nivo pa so dosegli

(Nadaljevanje z 9. strani)

Sicer pa je tekmovanje v avtomoto športu že občinska tradicija, zato državni prvaki v kartingu in cestno hitrostnih dirkah niso bili naključje. Prav letos pa pričakujemo velik napredek in visoke uvrstitve v več panogah.

Marjan pa je kljub vsemu svoje vrste rekorder. Po najkrajši, lahko bi rekli meteorski poti, se je povzpел do tega zvenečega naslova. Premočno je zmagal v II. ligi leta 1977 in kot novinec v I. ligi lansko leto osvojil naslov državnega prvaka ter zrinil s prestola najboljšega motokrosista v Jugoslaviji — sedemkratnega državnega prvaka Lena Šošariča. Tak skokovit napredek, kakršnega v motokrosu še ni dosegel nihče pri nas, se da doseči predvsem s trdno voljo — te pa Marjanu ne manjka. Upamo, da nas bo v letošnjih dirkah za svetovno prvenstvo dostojno zastopal in skušal doseči kakšno točko, kar pa do sedaj še ni uspelo nobenemu Jugoslovanu. Velika možnost za tak podvig je prav dirka za svetovno prvenstvo, ki bo maja ali junija v Karlovcu.

Da se Marjan zna boriti do zadnjega metra, je dokazal na lanski zadnji dirki za državno prvenstvo v Čačku, ko je zmagal v obeh voznjah, po točkah prehitel vse tekmece in postal državni prvak. Prav ta dirka pa mu bo, tako sam pravi, ostala za vedno v spominu.

Na vprašanje, kakšni so njegovi načrti za letošnjo sezono je rekel: „Želim, da bi ponovil lanskoletni uspeh, vendar to je šport, kjer velja pravilo, da je lažje osvojiti kot pa braniti. Največ pa razmišljam o kakšni točki v svetovnem merilu“. Seveda mu isto želimo vsi ljubitelji motokrosa in upamo, da bomo o Marjanu Avblju še pisali.

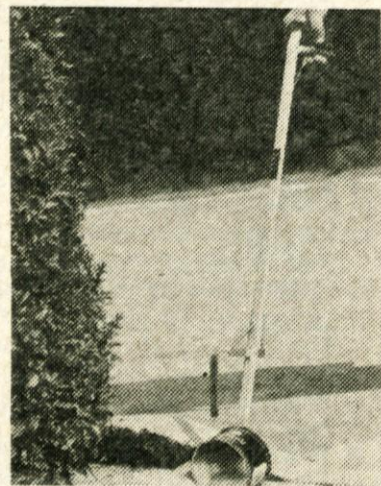
Jože Čokan

Šuštaršič Miro in Reščič Vanda iz Mengša ter Klemenc Stane in Grad Marko iz Domžal, z uspešnimi, kakovostnimi vzponi pa so se kot perspektivni pokazali tudi drugi člani obeh odsekov.

Še prav posebno marljivi so bili v manjšem od obeh odsekov, v Mengšu, kjer so po številu vzponov na posameznika dosegli kar četrto mesto v republiki. Člani tega odseka so opravili vrsto težavnih vzponov, tako v zimskih kot v letnih razmerah, opravili pa so tudi nekaj turnih smukov. Splezali so več prvenstvenih smeri in naredili vrsto prvih ponovitev, kar se v alpinističnih vrstah višje cenj, saj se tisti, ki pleza novo smer pogosto srečuje z drugačnimi težavami, kot tisti, ki kasneje to smer ponavlja po že znani poti. Mengeški alpinisti so posebej zadovoljni, da so preplezali kar 53 smeri v Julijskih Alpah, saj do sedaj alpinisti iz našega okoliša niso dosti zahajali na to območje. Vse preveč radi so se držali domačih Kamniških planin, ki jih najbolj poznajo, pa tudi dostop je cenejši kot do Julijcev. V lanskem letu so fantje plezali tudi v Centralnih Alpah v Franciji, kjer se je posebej dobro odrezal Šuštaršič Miro, ki je opravil prvo jugoslovansko ponovitev težkega SV grebena Grand Charmosa.

Gotovo največji uspeh našega alpinizma v lanskem letu pa je prinesla prijateljska Poljsko-jugoslovanska odprava v Hindukuš, kjer so naši fantje osvojili 7692 m visoki vzhodni vrh Tirič Mira.

Mengeški alpinisti so se izkazali tudi kot dobri organizatorji, saj so pomagali pri organizaciji in vodenju planinskega tabora v Bavšiči, vodili so več izletov Planinskega društva, začeli pa so tudi urejati plezalni „vrtec“ v trzinskem kamnolomu. Omenimo še, da sta dva

Priprava za pobiranje odpadkov SMETAR

člana odseka opravila izpite za inštruktorje alpinizma, kar bo pripomoglo k še bolj uspešnemu usposabljanju in vodenju alpinističnega odseka.

Miro Štebe

SANKAČI ZA MULEJEV MEMORIAL

Gobavica je 21. I. resnično oživela. Bil je pravi živžav. Kdo se ne bi veselil ob pogledu na množico mladih neučakancev ob štartni ravnini! Brzdali so svoje konjičke na vrvičah. In kot zanašče je bilo lepo nedeljsko dopoldne. Ob progi, sankiški seveda, smo se zbirali navijači. Kdo bo zmagovalec. Strokovno smo preračunavali možnosti vsakega posameznika.

Prvi, ki so se zapodili po hudi strmini v še težavnejši žleb, so bili mladi osnovnošolci. Junaki so vozili z neverjetno spretnostjo. Prvo mesto med njimi si je priboril BRANE LUKAN, drugo RUDI

ZRIM, tretje pa MAKS KOSEC. Med deklicami se je na prvo mesto uvrstila STANKA KODAH.

S tem pa športnega vzdušja še ni bilo konec. Na startu so se potili moški tekmovalci. Za vsakega, ki je prihrumel mimo nas, smo našli kakšno vzpodbudno besedo. Veselja je bilo res na pretek.

Prijetno pa je bilo tudi ob toplem čaju na mungeški koči. Tam smo čestitali šampionu memoriala, ki je prejel prehodni pokal iz rok Toma Muleja. Predsednik planinskega društva Peter Lavrič pa mu je zaželel še veliko sankiških zmag. Prvi je bil MIHA KUNSTELJ, drugi FRANC ZORMAN, na tretje mesto pa sta se uvrstila MILAN GLADEK in ZDENO KOPITAR.

Člani Planinskega društva Janez Trdina iz Mengša so to tekmovanje res izvrstno in brezhibno pripravili, vendar brez pomoči drugih ni šlo. Kot vedno so jim brez premisleka priskočili na pomoč člani Smučarskega društva Mengeš.

Veseli in zadovoljni smo se razšli, toda vsi z enako, že izrečeno mislijo: naslednje tekmovanje za Mulejev memorial mora biti še množičnejše.

Jože Štih

Sankač pred štartom

Alpinist v steni

NOVO – ZA ČISTO OKOLJE

Kjer odpovedo metla, grablje, lopata ...

Iz žive meje, trnja izpod grma,
iz jarka ali jaška,
iz blata ali vode,
z drevesa ali brega reke,
na vrtu, zelenici, cesti, igrišču,
plaži, parkirišču, pred lokali ...

povsod vam je v pomoč
brez zaščitnih rokavic
in brez pripogibanja
priprava SMETAR.

Vsaka hiša potrebuje pripravo SMETAR.

Maloprodajna cena znaša 198,30 din.

Kupite jo lahko v METALKI v Domžalah in Kamniku.

Pripravo izdeluje: Auman Janko, Domžale – Vir

Kako delamo s SMETAR-jem?

Najbolj primeren nagib palice pri pobiranju odpadkov s SMETAR-jem je kot med 60 in 75 stopinjami. Pri pobiranju s smetarjem naj bo dlan roke obrnjena navzdol. Pri taki drži roke oba kraka, ki prijemata odpadek, podrsata po tleh in tako tudi na povsem gladki površini kot je beton, asfalt ali steklo zelo lahko poberete celo povsem gladek papir, ki ga sicer tudi z roko le s težavo poberete.

Pri tem načinu pobiranja vas SMETAR ne bo razočaral.

Cenjenim strankam in poslovnim prijateljem čestitamo za praznik žena – 8. marec!

Izdelujemo vse vrste aranžmajev za svečane in žalne namene. Posebnost izdelave so suhe naravne „ikebane“.

Se priporoča
Vrtnarstvo in cvetličarstvo
Semen – Vaška pot 27, Preserje

